ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Ιουνίου 1993

σχετικά με τη διαδικασία βάσει του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ

(IV/32.150 — Σύστημα EBU/Eurovision)

(Τα κείμενα στην αγγλική και γαλλική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(93/403/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, και ιδίως τα άρθρα 4, 6 και 8,

την απόφαση της Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 1988 να κινήσει τη διαδικασία στην εν λόγω υπόθεση,

την αίτηση που υποβλήθηκε στις 3 Απριλίου 1989 από την Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών (EBU) για τη χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης, ή επικουρικής απαλλαγής βάσει των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ όσον αφορά τις καταστατικές διατάξεις της και λοιπούς κανόνες που διέπουν την κτήση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων, την ανταλλαγή αθλητικών προγραμμάτων στο πλαίσιο της Eurovision για τη συμβατική πρόσβαση που έχουν τρίτοι στα προγράμματα αυτά,

Αφού δημοσιεύθηκε περίληψη των κανόνων και της συνεργασίας που θεσπίστηκε στο πλαίσιο της Eurovision με βάση τους εν λόγω κανόνες, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 [2],

Αφού δόθηκε η δυνατότητα στα τρίτα μέρη να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με την πρόθεση της Επιτροπής να χορηγήσει απαλλαγή, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 και του κανονισμού αριθ. 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 1963 περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου [3],

Μετά από διαβούλευση με τη Συμβουλευτική Επιτροπή Συμπράξεων και Δεσποζουσών Θέσεων,

Εκτιμώντας ότι:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

(1) Στις 3 Απριλίου 1989 η Ευρωπαϊκή Ένωση Ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών (EBU) κοινοποίησε στην Επιτροπή τις καταστατικές διατάξεις της και άλλους κανόνες που διέπουν την απόκτηση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων, την ανταλλαγή αθλητικών προγραμμάτων στο πλαίσιο της Eurovision και τη συμβατική πρόσβαση που έχουν οι τρίτοι στα προγράμματα αυτά [υπόδειγμα σύμβασης EBU για την απόκτηση των δικαιωμάτων Eurovision όσον αφορά τη μετάδοση αθλητικής εκδήλωσης, κανόνες για την από κοινού απόκτηση δικαιωμάτων μετάδοσης που υπάγονται σε συμφωνίες αθλητικών εκδηλώσεων της Eurovision (συμπεριλαμβανομένων συναφών κανόνων), κανόνες για τη χρήση του συστήματος της Eurovision και κανόνες για την παρεπόμενη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης σε μη μέλη]. Σε συνδυασμό με την κοινοποίησή της, η EBU υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης ή, εναλλακτικά, απαλλαγής βάσει των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Α. Η οργάνωση της EBU

(2) Η EBU είναι ένωση ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που ιδρύθηκε το 1950, με έδρα τη Γενεύη. Δεν επιδιώκει εμπορικούς σκοπούς. Στους κυριότερους στόχους της συγκαταλέγονται η υποστήριξη των ενεργών μελών της στην αποστολή τους για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του κοινού κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, η υποστήριξη και η υπεράσπιση σε όλους τους τομείς των συμφερόντων των μελών της και η υποβοήθηση των μελών της σε διαπραγματεύσεις οποιασδήποτε μορφής ή, εφόσον το ζητήσουν, η διεξαγωγή διαπραγματεύσεων για λογαριασμό τους· η προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των μελών της και με άλλους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς ή ομίλους τέτοιων οργανισμών, και ιδίως η προαγωγή ανταλλαγής ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων με κάθε δυνατό μέσο· η επεξεργασία και η θέσπιση όλων των μέτρων που αποσκοπούν στην υποβοήθηση της ανάπτυξης κάθε είδους ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών.

(3) Η ιδιότητα του ενεργού μέλους της EBU είναι ανοικτή στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς ή ομίλους αυτών των οργανισμών, οι οποίοι παρέχουν, σε μια χώρα που βρίσκεται στην περιοχή των ευρωπαϊκών εκπομπών, υπηρεσίες με εθνικό χαρακτήρα και εθνική σημασία. Οι εν λόγω οργανισμοί πρέπει επίσης να δεσμεύονται από την υποχρέωση να καλύπτουν το συνολικό εθνικό πληθυσμό και τουλάχιστον να καλύπτουν πράγματι ένα σημαντικό μέρος αυτού, καταβάλλοντας συγχρόνως κάθε δυνατή προσπάθεια να επιτύχουν μακροπρόθεσμα την πλήρη κάλυψη του πληθυσμού· έχουν επίσης την

[1] ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ αριθ. C 251 της 5. 10. 1990, σ. 2.
[3] ΕΕ αριθ. 127 της 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

υποχρέωση, την οποία και εκπληρώνουν, να μεταδίδουν ποικίλα και σταθμισμένα προγράμματα για όλα τα τμήματα του πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένου ενός εύλογου αριθμού προγραμμάτων για την κάλυψη ενδιαφερόντων ειδικού ή περιορισμένου χαρακτήρα διαφόρων τμημάτων του κοινού ανεξαρτήτως της αναλογίας του κόστους του προγράμματος προς τον αριθμό ακροατών/τηλεθεατών, ενώ είναι παράλληλα υποχρεωμένοι να παράγουν οι ίδιοι σημαντικό μέρος από τα εκπεμπόμενα προγράμματα ή να αναθέτουν την παραγωγή τους σε εξωτερικούς φορείς διατηρώντας τον έλεγχο της επιμέλειας του προγράμματος.

(4) Ένας όμιλος ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών έχει δικαίωμα συμμετοχής στην EBU ως ένα και μόνο μέλος εάν είναι de jure ή de facto ένωση ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών από την ίδια χώρα οι οποίοι μεμονωμένα ή ως περιφερειακοί οργανισμοί πληρούν συνολικά τις προϋποθέσεις συμμετοχής στην EBU. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί οι οποίοι πληρούν μόνο συλλογικά τις προϋποθέσεις συμμετοχής στην EBU πρέπει να ανταποκρίνονται στις ειδικές απαιτήσεις συμμετοχής όσον αφορά την αντίστοιχη περιοχή εκπομπών για την οποία έχουν λάβει άδεια λειτουργίας. Επιπλέον, ένας όμιλος μπορεί να περιλαμβάνει:

α) έναν οργανισμό ο οποίος, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, έχει την ευθύνη του συντονισμού και της διαχείρισης των εθνικών και διεθνών δραστηριοτήτων για λογαριασμό των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που αποτελούν τον όμιλο και με τους οποίους συνδέεται με θεσμικές ρυθμίσεις·

β) έναν οργανισμό του οποίου η κύρια δραστηριότητα είναι η εκμετάλλευση τεχνικών εγκαταστάσεων εκπομπής ή μετάδοσης σε μόνιμη βάση για λογαριασμό των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που αποτελούν τον όμιλο, και με τους οποίους συνδέεται με θεσμικές ρυθμίσεις·

γ) ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που παρέχουν υπηρεσίες ειδικευμένων προγραμμάτων σε συντονισμό και κατά τρόπο συμπληρωματικό με τις άλλες υπηρεσίες των μελών του ομίλου.

(5) Οι απαιτήσεις αυτές περιορίζουν την ιδιότητα του ενεργού μέλους σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς οι οποίοι αποτελούν μια συγκεκριμένη δημόσια αποστολή δεσμευόμενη από την εθνική νομοθεσία και πρακτική, ανεξαρτήτως της μορφής της οργάνωσης ή του τρόπου χρηματοδότησης. Τέτοιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινούς σκοπούς πρέπει να παρέχουν υπηρεσίες εκπομπών με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον χωρίς να λαμβάνονται υπόψη παράγοντες που συνδέονται με τη σχέση κόστους/εσόδων. Το γεγονός αυτό φαίνεται, ιδίως, στην υποχρέωσή τους να παρέχουν ποικίλα προγράμματα συμπεριλαμβανομένων πολιτιστικών, εκπαιδευτικών και επιστημονικών προγραμμάτων καθώς και προγραμμάτων που ενδιαφέρουν περιορισμένες ομάδες του πληθυσμού, χωρίς οποιαδήποτε εμπορικά κίνητρα και να καλύπτουν το σύνολο του εθνικού πληθυσμού ανεξαρτήτως τους κόστους. Ούτε επιτρέπεται να επικεντρώνονται σε προγράμματα μαζικής απήχησης που θα μπορούσαν να επιτύχουν μια μεγάλη ακροαματικότητα και να αποφέρουν έσοδα από διαφημίσεις ούτε να ειδικεύονται σε ορισμένες κατηγορίες προγραμμάτων ή να περιορίζονται στην κάλυψη πυκνοκατοικημένων περιοχών όπου υπάρχει αποτελεσματική σχέση κόστους/εσόδων. Οι νέοι ραδιοτηλεπτικοί σταθμοί με καθαρά εμπορικό προσανατολισμό που δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια σε αρκετά κράτη μέλη συνήθως δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές και συνεπώς η συμμετοχή τους δεν γίνεται αποδεκτή.

(6) Η ιδιότητα του ενεργού μέλους συνεπάγεται την υποχρέωση της προώθησης των στόχων της EBU και της ενεργού προαγωγής των ανταλλαγών ραδιοτηλεπτικών προγραμμάτων και άλλων δραστηριοτήτων της EBU. Μετά τη συγχώνευσή της με την OIRT, Organisation Internationale de Radiodiffusion et Télévision, τον αντίστοιχο φορέα της ανατολικής Ευρώπης (σημείο 8 του αιτιολογικού), η EBU αριθμεί τη στιγμή αυτή 67 ενεργά μέλη (συμπεριλαμβανομένων των ομίλων τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών) σε 47 χώρες που βρίσκονται στην περιοχή ευρωπαϊκών εκπομπών. Τα περισσότερα από τα μέλη αυτά είναι δημόσιοι ραδιοτηλεπτικοί οργανισμοί, αν και υπάρχουν και ορισμένοι ιδιωτικοί, οι οποίοι ωστόσο εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς. Στις περισσότερες χώρες υπάρχει ένα μόνο μέλος, με εξαίρεση, στην ΕΟΚ, το Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Γερμανία, τη Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο όπου υπάρχουν περισσότερα μέλη. Ενώ η πλειοψηφία των μελών χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από εισφορές, ορισμένα μέλη συμπληρώνουν ή ακόμα και αντλούν αποκλειστικά τα έσοδά τους από διαφημίσεις, τα οποία όμως συχνά υπόκεινται σε περιορισμούς (ανώτατα όρια για τα διαφημιστικά έσοδα, μέγιστος αριθμός διαφημιστικών μηνυμάτων ανά ώρα ή ημέρα, διαφημίσεις μόνο τα Σαββατοκύριακα ή κατά τη διάρκεια ορισμένων ωρών της ημέρας κ.λπ.). Τα μέλη εκπέμπουν κυρίως μέσω επίγειων συχνοτήτων, και οι περιοχές λήψης τους — παρόλο που υπάρχει κάποια υπέρβαση της κάλυψης των εθνικών συνόρων — περιορίζονται βασικά στο εθνικό έδαφος του κάθε μέλους. Εντούτοις, τα τελευταία χρόνια ορισμένα μέλη έχουν αρχίσει να μεταδίδουν προγράμματα μέσω δορυφόρου και καλωδιακού δικτύου, όχι μόνο στο εθνικό έδαφος αλλά και σε άλλες χώρες, κυρίως γειτονικές.

(7) Εκτός από τα ενεργά μέλη υπάρχει επίσης ένας μεγάλος αριθμός συμβεβλημένων μελών (επί του παρόντος 54) τα οποία δεν λαμβάνουν μέρος στις κύριες δραστηριότητες της EBU, και ιδίως στο σύστημα Eurovision. Η ιδιότητα του συμβεβλημένου μέλους είναι ανοικτή σε ραδιοτηλεπτικούς οργανισμούς ή ομίλους οργανισμών αυτών, από χώρες που βρίσκονται εκτός της περιοχής ευρωπαϊκών εκπομπών, οι οποίοι παρέχουν στη χώρα τους υπηρεσίες εκπομπών με εθνικό χαρακτήρα και εθνική σημασία και προσφέρουν ποικίλα προγράμματα.

(8) Μετά τη διαδικασία εκδημοκρατισμού της ανατολικής Ευρώπης, η EBU συγχονεύτηκε με τον OIRT, τον αντίστοιχο φορέα της ανατολικής Ευρώπης και τα μέλη του. Η συγχώνευση τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1993 και προβλέπει τη χορήγηση σημα-

ντικής χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας από την EBU και τα μέλη της στα νέα μέλη από την ανατολική Ευρώπη.

Β. Η αγορά για την απόκτηση τηλεοπτικών αθλητικών προγραμμάτων

α) *Η ανάπτυξη του τομέα των ραδιοτηλεπτικών εκπομπών*

(9) Τα τελευταία χρόνια η κατάργηση των ρυθμίσεων στις τηλεοπτικές μεταδόσεις σε ορισμένα κράτη μέλη σε συνδυασμό με την εισαγωγή δορυφορικής τηλεοπτικής μετάδοσης μέσω καλωδιακού δικτύου και — πιο πρόσφατα — της απευθείας τηλεοπτικής μετάδοσης μέσω δορυφόρου οδήγησε στη δημιουργία ορισμένων νέων, κυρίως εμπορικών τηλεοπτικών οργανισμών. Ασκούν τις δραστηριότητές τους σε περιφερειακό, εθνικό ή διεθνές επίπεδο, ενώ τα προγράμματά τους μεταδίδονται μέσω επίγειων δικτύων ή/και μέσω δορυφόρου και καλωδιακού δικτύου. Χρηματοδοτούνται κυρίως από διαφημίσεις — ορισμένοι επιβάλλουν επίσης τέλος συνδρομής — και παρέχουν είτε ποικίλο φάσμα προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων αθλητικών, είτε ειδικευμένες υπηρεσίες όπως αθλητικά προγράμματα, ταινίες, ειδήσεις, κ.λπ. Το χρονικό διάστημα μεταξύ 1984 και 1990 δημιουργήθηκαν 31 νέοι δορυφορικοί και 25 επίγειοι εμπορικοί σταθμοί, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθεί σημαντικά το μερίδιο τηλεθεατών των εμπορικών σταθμών σε ορισμένα κράτη μέλη. Φυσικά, η κατάσταση διαφέρει από χώρα σε χώρα, π.χ. Βέλγιο (φλαμανδική κοιότητα): VTM, 43 % το 1991 (πηγή CIM) · Γερμανία (δυτική): RTL Plus και SAT 1, 14,8 % και 11,1 % το 1991 αντίστοιχα (πηγή GFK Television Research) · Ελλάδα: Mega Channel και Antenna TV, 39,8 % και 32,2 % αντίστοιχα το 1991 (πηγή AGB Hellas) · Ιταλία: Canale 5, Italia 1 και Rete 4, 16,4 %, 10,5 % και 8,9 % αντίστοιχα (πηγή Auditel) · Κάτω Χώρες: RTL-4 23,3 % το 1991 (πηγή NOS Klo) · Ισπανία: Tele 5 και Antena 3, 13,8 % και 8,9 % αντίστοιχα (πηγή Ecotel).

(10) Μέχρι πρόσφατα υπήρχαν, ιδίως, οι εξής σταθμοί που παρουσίαζαν αποκλειστικά αθλητικά προγράμματα: ο Eurosport, ένας πανευρωπαϊκός δορυφορικός σταθμός αθλητικών προγραμμάτων που μεταδίδεται σε τέσσερις γλώσσες σε όλη την Ευρώπη, αποτελούμενος από μια κοινοπραξία ενεργών μελών της EBU και την TF 1 (Télévision Française 1) η οποία είναι επίσης ενεργό μέλος της EBU · ο σταθμός The European Sports Network TESN ο οποίος, μέσω των μελών του Screensport (HB), Sportkanal (Γερμανία), Sportnet (Κάτω Χώρες) και TV Sport (Γαλλία), παρέχει επίσης ένα πανευρωπαϊκό πρόγραμμα αφιερωμένο σε αθλητικές εκπομπές και το οποίο μεταδίδεται μέσω δορυφόρου και καλωδιακού δικτύου σε τέσσερις γλώσσες σε όλη την Ευρώπη. Ο Sky Sports, ένας δορυφορικός σταθμός (απευθείας λήψη στους οικιακούς δέκτες) που εκμεταλλεύεται η BskyB (British Satellite Broadcasting), και που απευθύνεται σε τηλεθεατές μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία. Στη Γερμανία από τις αρχές του 1993 υπάρχει το καινούργιο αθλητικό κανάλι ο Deutsches Sportfernsehen. Εξάλλου, το Eurosport και το TESN αποφάσισαν πρόσφατα να ενώσουν τις δυνάμεις τους και να προσφέρουν ένα ενιαίο πρόγραμμα με την ονομασία Eurosport. Η σχετική συμφωνία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή η οποία την εξετάζει στο πλαίσιο της υπόθεσης αριθ. IV/34.605 — Eurosport Mark III.

(11) Ο ραδιοτηλεοπτικός τομέας βρίσκεται συνεπώς σε μια μεταβατική φάση, εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί εισέρχονται στην αγορά ή επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους αποκτώντας με τον τρόπο αυτό ένα σημαντικό μερίδιο των τηλεθεατών. Οι νέοι εμπορικοί σταθμοί δεν προσφέρουν μόνον τεχνολογική καινοτομία (ειδικότερα στον τομέα της καλωδιακής και δορυφορικής τηλεόρασης) αλλά και μια ευρύτερη επιλογή για τους τηλεθεατές · επίσης, προωθούν τον ανταγωνισμό τόσο υπέρ των τηλεθεατών και των διαφημιζόμενων όσο και υπέρ των διοργανωτών αθλητικών εκδηλώσεων ή άλλων φορέων που προσφέρουν δικαιώματα τηλεοπτικής μετάδοσης. Καθώς το μερίδιο των θεατών τους αυξάνεται, οι νέοι εμπορικοί σταθμοί καθίστανται αξιόλογοι ανταγωνιστές των παραδοσιακών δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών τόσο στην αγορά διαφήμισης όσο και για την εξασφάλιση των προγραμμάτων. Αυτό αντανακλάται στα σταθερά αυξανόμενα έσοδα διαφημίσεων των ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών [π.χ. SAT 1 Γερμανία): αύξηση από 22,4 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δηλαδή 1,2 % των συνολικών τηλεοπτικών διαφημιστικών δαπανών στη Δυτική Γερμανία το 1986 σε 653,9 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δηλαδή 28,9 %, το 1991 · αντίθετα, η ARD σημείωσε πτώση από 1102,2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (58,4 %) σε 483,0 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (21,4 %) το 1991 (πηγή: Nielsen S&P Werbeforschung)], και την αύξηση των επενδύσεών τους σε ελκυστικό υλικό προγραμμάτων (π.χ. στο Ηνωμένο Βασίλειο: η απόκτηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων κάλυψης των ποδοσφαιρικών αγώνων πρώτης κατηγορίας, για 5 χρόνια από την BskyB και το BBC για 304 εκατομμύρια λίρες στερλίνες — το μερίδιο της BskyB ανέρχεται σε 190 εκατομμύρια λίρες στερλίνες). Σε ορισμένες χώρες οι εθνικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που είναι μέλη της EBU υφίστανται συνεχώς αυξανόμενες ανταγωνιστικές πιέσεις από τους εμπορικούς σταθμούς, οι οποίοι σε ορισμένες περιπτώσεις υποστηρίζονται από ισχυρούς ομίλους του τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, δεδομένου ότι οι διάφοροι περιορισμοί που συνδέονται με την κοινωνική αποστολή των μελών της EBU, και της χορηγίας και τη διαφήμιση, αποτελούν ανασταλτικούς παράγοντες οι οποίοι συχνά δεν τους επιτρέπουν να αγοράζουν και να εκμεταλλεύονται προγράμματα με εμπορικά επικερδή τρόπο.

(12) Ορισμένοι εμπορικοί σταθμοί έχουν ιδρύσει μια ένωση (ένωση εμπόρικής τηλεόρασης στην Ευρώπη, ACT) με σκοπό την εκπροσώπηση των κοινών συμφερόντων τους και την προαγωγή της συνεργασίας σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής αθλητικών προγραμμάτων. Η Επιτροπή θεωρεί την εξέλιξη αυτή ενδιαφέρουσα. Προς το παρόν δεν είναι σε θέση να προβλέψει τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αξιολογηθούν μελλοντικά οι διάφορες εξελίξεις στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού.

β) *Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αθλητικών προγραμμάτων*

(13) Μέχρι στιγμής οι περισσότεροι εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί προσπαθούν να αυξήσουν το μερίδιο που κατέχουν στον τομέα των αθλητικών προγραμμάτων μαζικής απήχησης, πράγμα το οποίο, σε συνδυασμό με τη δημιουργία σταθμών αφιερωμένων αποκλειστικά σε αθλητικές εκδηλώσεις, έχει οδηγήσει σε σημαντική αύξηση των αθλητικών προγραμμάτων στην τηλεόραση. Τα αθλητικά προγράμματα που καλύπτουν αθλήματα μαζικής απήχησης ή σημαντικές αθλητικές εκδηλώσεις αποτελούν πολύ ελκυστικά στοιχεία ενός προγράμματος τόσο για τους παραδοσιακούς δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς όσο και για τους νέους εμπορικούς σταθμούς γενικού περιεχομένου που επιθυμούν να προσφέρουν ένα ελκυστικό και σταθμισμένο πρόγραμμα εκπομπών για να έχουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ανταπόκριση στο κοινό. Όσον αφορά τους σταθμούς που χρηματοδοτούνται είτε εν μέρει είτε εξ ολοκλήρου από τη διαφήμιση —τόσο εμπορικοί όσο και δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί— η σπουδαιότητα ορισμένων αθλητικών προγραμμάτων οφείλεται στην απήχηση που έχουν στους διαφημιστές, όπως περιγράφεται στη συνέχεια. Ως προς τους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, τα αθλητικά προγράμματα είναι σημαντικά διότι αποτελούν στοιχείο της κοινωνικής αποστολής τους να προσφέρουν ένα διαφοροποιημένο πρόγραμμα για όλα τα τμήματα του πληθυσμού στο οποίο συνήθως συμπεριλαμβάνονται τόσο ορισμένες εθνικές όσο και διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις.

(14) Τα αθλητικά προγράμματα, και ιδιαίτερα οι σημαντικές διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες, το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου, οι διεθνείς αγώνες πρωταθλήματος τένις κ.λπ., επιτυγχάνουν συχνά υψηλά επίπεδα ακροαματικότητας, ειδικότερα σε τηλεθεατές με μεγάλη αγοραστική δύναμη (ανδρικός πληθυσμός μεταξύ 16 και 50 ετών), πράγμα που έχει αποφασιστική σημασία για τους διαφημιστές. Τα αθλητικά προγράμματα θεωρούνται επίσης ιδιαίτερα κατάλληλα για διαφημιστικά μηνύματα, όπως άλλωστε φαίνεται από το ύψος των χορηγιών που διατίθενται. Επιπλέον, οι αθλητικές εκδηλώσεις είναι ένα είδος αναψυχής που σε κάποιο βαθμό είναι υπεράνω πολιστικών διαφορών, και συνεπώς προσφέρονται όσο κανένα άλλο πρόγραμμα για διεθνική δορυφορική και καλωδιακή τηλεόραση και για διεθνείς διαφημίσεις. Τέλος, τα αθλητικά προγράμματα απευθύνονται σε ένα άμεσα αναγνωρίσιμο κοινό που αποτελεί συγκεκριμένο στόχο ορισμένων σημαντικών διαφημιστών οι οποίοι δεν μπορούν να το προσεγγίσουν εύκολα με άλλα προγράμματα. Κατά συνέπεια, παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση της ζήτησης αθλητικών προγραμμάτων συνολικά τα τελευταία χρόνια, και αύξηση του ανταγωνισμού για τηλεοπτικά δικαιώματα.

(15) Εντούτοις, η απήχηση των αθλητικών προγραμμάτων και κατά συνέπεια η ένταση του ανταγωνισμού για τα τηλεοπτικά δικαιώματα ποικίλλει ανάλογα με το είδος του αθλήματος και το είδος της αθλητικής εκδήλωσης. Τα αθλήματα μαζικής απήχησης όπως το ποδόσφαιρο, το τένις, οι αγώνες αυτοκινήτου προσελκύουν εν γένει ένα πολύ ευρύ κοινό, ενώ οι προτιμήσεις διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Αντίθετα, τα λιγότερο δημοφιλή αθλήματα έχουν πολύ χαμηλή ακροαματικότητα, Οι διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις είναι συνήθως πιο ελκυστικές για το κοινό μιας δεδομένης χώρας απ' ό,τι οι εθνικές αθλητικές εκδηλώσεις, με την προϋπόθεση ότι συμμετέχει η εθνική ομάδα ή ο εθνικός πρωταθλητής, ενώ οι διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις στις οποίες δεν συμμετέχει εθνικός πρωταθλητής ή εθνική ομάδα δεν προσελκύουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

(16) Ωστόσο, ορισμένες εξαιρετικές διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις όπως του παγκόσμιου κυπέλλου ποδοσφαίρου και των ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, των Ολυμπιακών Αγώνων, του Παγκοσμίου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Στίβου κ.λπ., επιτυγχάνουν εν γένει πολύ μεγάλα επίπεδα ακροαματικότητας, χωρίς να έχει τόση σημασία η συμμετοχή ή η επίδοση εθνικών ομάδων η εθνικών πρωταθλητών. Λόγω του υψηλού ποσοστού ακροαματικότητας και του γοήτρου που προσφέρει στο σχετικό ραδιοτηλεοπτικό σταθμό η κάλυψη των εκδηλώσεων αυτών, ο ανταγωνισμός για τα δικαιώματα αυτά είναι έντονος, ενώ συχνά υπάρχει ελάχιστη ζήτηση για δικαιώματα εκδηλώσεων που αφορούν λιγότερο δημοφιλή αθλήματα.

(17) Τα αθλητικά προγράμματα είναι συχνά δαπανηρά, δεδομένου ότι το κόστος και οι κίνδυνοι που συνδέονται με τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων είναι υψηλοί. Εκτός από τα τέλη για τα δικαιώματα —τα οποία είναι χαμηλά για λιγότερο δημοφιλή αθλήματα και αθλητικές εκδηλώσεις αλλά πολύ υψηλά για αθλητικές εκδηλώσεις μαζικής απήχησης— ο σημαντικότερος παράγοντας είναι το κόστος παραγωγής του τηλεοπτικού σήματος (βασικές βιντεοταινίες και ηχοληπτικό υλικό) που είναι συνήθως πολύ υψηλό. Αυτό ισχύει ειδικότερα στα τουρνουά ή τα πρωταθλήματα που διαρκούν αρκετές ημέρες με διεξαγωγή διαφόρων αθλητικών εκδηλώσεων την ίδια χρονική στιγμή. Ενώ μπορεί να μεταδοθεί ένα μικρό μόνο τμήμα, θα πρέπει να καλυφθεί το μεγαλύτερο μέρος, αν όχι το σύνολο, της αθλητικής εκδήλωσης, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η μετάδοση μιας ικανοποιητικής επιλογής. Η φύση του αθλήματος και του χώρου στον οποίο διεξάγεται μπορούν επίσης να προκαλέσουν αύξηση του κόστους. Στο κόστος της επί τόπου παραγωγής του σήματος πρέπει να προστεθούν οι δαπάνες σχολιασμού και των τηλεοπτικών στούντιο (επιμέλεια, παρουσίαση), καθώς και το κόστος μεταφοράς του σήματος. Έτσι, το κόστος των αθλητικών προγραμμάτων είναι κατά μέσο όρο υψηλότερο σήμερα από το κόστος μετάδοσης μιας κινηματογραφικής ταινίας (λαμβάνοντας υπόψη τα τέλη που καταβάλλονται για τα τηλεοπτικά δικαιώματα και την αναγκαία επεξεργασία του υλικού) ή για μεγάλα ψυχαγωγικά θεάματα.

(18) Επιπλέον, η μετάδοση αθλητικών προγραμμάτων συνεπάγεται ορισμένους κινδύνους. Τα τηλεοπτικά δικαιώματα για τη μετάδοση μιας αθλητικής εκδήλωσης πρέπει να αποκτηθούν πριν από την εκδήλωση, αλλά η απήχησή της στο κοινό πρέπει να μεταβληθεί αισθητά ανάλογα με την εξέλιξη της εκδήλωσης, την πραγματική συμμετοχή και την επιτυχία των ομάδων ή των συμμετεχόντων που είναι δημοφιλείς στο κοινό κάποιας συγκεκριμένης χώρας. Επιπλέον, υπάρχουν και ειδικοί κίνδυνοι όπως μετεωρολογικές συνθήκες, μποϋκοτάζ, κ.λπ.

γ) *Διαφορές στην προσέγγιση για τον προγραμματισμό των αθλητικών εκπομπών*

(19) Ανάλογα με το διαφορετικό βαθμό απήχησης των αθλητικών προγραμμάτων στους τηλεθεατές και

κατά συνέπεια στους διαφημιστές και ανάλογα με το κόστος και τους κινδύνους που υπεισέρχονται όσον αφορά τη μετάδοση των αθλητικών εκδηλώσεων, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς και οι καθαρά εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί υιοθετούν συχνά διαφορετική προσέγγιση για τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων. Οι καθαρά εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί (εξαιρουμένων των αποκλειστικά αθλητικών σταθμών) προσανατολίζονται περισσότερο σε αθλητικές εκδηλώσεις μαζικής απήχησης που τους επιτρέπουν να προσελκύουν διαφημιστές ή/και να πείθουν τους τηλεθεατές να γίνουν συνδρομητές τους ή να αγοράσουν τον εξοπλισμό λήψης. Αντίθετα, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς έχουν επίσης την υποχρέωση να καλύπτουν λιγότερο δημοφιλή αθλήματα ή αθλητικές εκδηλώσεις μικρότερου ενδιαφέροντος, δεδομένου ότι στο πλαίσιο της κοινωνικής αποστολής τους οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη στο πρόγραμμά τους τα ενδιαφέροντα και των μικρότερων ομάδων του πληθυσμού. Κατά συνέπεια, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς παρουσιάζουν συνήθως ένα ευρύτερο φάσμα αθλητικών εκδηλώσεων απ' ό,τι οι καθαρά εμπορικοί σταθμοί.

(20) Επιπλέον, οι καθαρά εμπορικοί ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί δεν εκδηλώνουν ενδιαφέρον για αθλητικές εκδηλώσεις που απαιτούν δυσανάλογα μεγάλες προσπάθειες παραγωγής σε σχέση με το χρόνο εκπομπής που αφιερώνεται στην εκδήλωση. Αντίθετα, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς είναι συχνά διατεθειμένοι να καλύψουν εξ ολοκλήρου μια εκδήλωση (ως προς την παραγωγή του σήματος) ακόμη και αν μπορούν να μεταδοθούν μικρά μόνον αποσπάσματα της εκδήλωσης, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες όπως η σχέση κόστους/εσόδων, διότι θεωρούν ότι η μετάδοση αποσπασμάτων αποτελεί μέρος της κοινωνικής αποστολής τους. Μερικοί νέοι εμπορικοί σταθμοί, και ιδίως ορισμένοι από τους νέους σταθμούς δορυφορικής μετάδοσης μέσω καλωδιακού δικτύου που δεν έχουν ακόμα διεισδύσει σε μεγάλο βαθμό στην αγορά, προτιμούν συχνά την απόκτηση παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης για τη μετάδοση ήδη έτοιμων αθλητικών προγραμμάτων που παράγονται από άλλους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς αντί να αποκτούν τα πλήρη δικαιώματα και να παράγουν οι ίδιοι το πρόγραμμα.

δ) *Τηλεοπτικά δικαιώματα για αθλητικές εκδηλώσεις*

(21) Τα τηλεοπτικά δικαιώματα για αθλητικές εκδηλώσεις παρέχονται συνήθως για μια δεδομένη περιοχή, συνήθως ανά χώρα, σε αποκλειστική βάση. Η αποκλειστικότητα ως γενικός κανόνας θεωρείται αναγκαία προκειμένου να εξασφαλιστεί η αξία ενός δεδομένου αθλητικού προγράμματος, σε σχέση με τα ποσοστά ακροαματικότητας και τα έσοδα από τις διαφημίσεις που μπορούν να επιτευχθούν. Η αποκλειστικότητα παρέχεται εν γένει για τη μετάδοση με όλα τα τεχνικά μέσα (επίγειες συχνότητες, δορυφορική μετάδοση μέσω καλωδιακού δικτύου ή άμεση δορυφορική μετάδοση) χωρίς να γίνεται διάκριση μεταξύ των δικαιωμάτων επίγειας, καλωδιακής και δορυφορικής μετάδοσης. Τα δικαιώματα προσφέρονται συχνά ως δέσμη και περιλαμβάνουν όλους τους αγώνες, τους γύρους ή τα αγωνίσματα που συνιστούν μια αθλητική εκδήλωση (πρωτάθλημα, τουρνουά, κύπελλο, αγώνες αθλητικών ενώσεων κ.λπ.).

(22) Τα τηλεοπτικά δικαιώματα κατέχονται συνήθως από το διοργανωτή μιας αθλητικής εκδήλωσης, ο οποίος είναι σε θέση να ελέγχει την πρόσβαση στο χώρο όπου λαμβάνει χώρα η εκδήλωση. Για να ελέγχεται η τηλεοπτική μετάδοση της εκδήλωσης και για να εξασφαλίζεται η αποκλειστικότητα, ο διοργανωτής επιτρέπει σε έναν μόνο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό (το λεγόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό υποδοχής, δηλαδή ένα ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό στη χώρα όπου λαμβάνει χώρα η εκδήλωση) ή εν πάση περιπτώσει σε έναν περιορισμένο αριθμό ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, την παραγωγή του τηλεοπτικού σήματος. Σύμφωνα με τη σύμβασή τους με το διοργανωτή δεν έχουν το δικαίωμα να διαθέτουν το σήμα τους σε οποιοδήποτε τρίτο μέρος που δεν έχει αποκτήσει τα σχετικά τηλεοπτικά δικαιώματα.

(23) Οι διοργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων μαζικής απήχησης είναι συχνά ισχυρές εθνικές ή διεθνείς ενώσεις οι οποίες έχουν ένα είδος μονοπωλίου όσον αφορά τα τηλεοπτικά δικαιώματα για ορισμένες εκδηλώσεις ή ορισμένα είδη αγωνισμάτων, δεδομένου ότι συνήθως υπάρχει μία μόνον εθνική ή διεθνής ένωση για κάθε αγώνισμα.

(24) Εντούτοις, επί σειρά ετών τα τέλη για τα τηλεοπτικά δικαιώματα για αθλητικές εκδηλώσεις ήταν σχετικά χαμηλά, δεδομένου ότι κύριο μέλημα των διοργανωτών ήταν να εξασφαλίσουν την τηλεοπτική κάλυψη έτσι ώστε να προσελκύσουν χορηγούς και να επιτύχουν τη μεγαλύτερη δυνατή προώθηση των αθλητικών εκδηλώσεων μέσω της τηλεοπτικής παρουσίασης. Τα τελευταία χρόνια, καθώς ο ανταγωνισμός για την απόκτηση των δικαιωμάτων έγινε οξύτερος, οι διοργανωτές άρχισαν να συνειδητοποιούν όλο και περισσότερο την αξία των δικαιωμάτων τους και οι τιμές αυξήθηκαν αισθητά (π.χ. η τιμή που καταβάλλει τη EBU στην IAAF, Intertnational Amateur Athletics Fédération, για τα δικαιώματα Eurovision των αγώνων διεθνούς πρωταθλήματος αυξήθηκε από 6 εκατομμύρια δολάρια για τους αγώνες του Τόκιο το 1991 σε 91 εκατομμύρια δολάρια για τους αγώνες της Στουτγάρδης το 1993 και τους αγώνες του Γκέτεμποργκ το 1995. Η τιμή για τους θερινούς ολυμπιακούς αγώνες αυξήθηκε από 90 εκατομμύρια δολάρια για την Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης το 1992 σε 250 εκατομμύρια δολάρια για την Ολυμπιάδα της Ατλάντα το 1996). Οι διοργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων προτιμούν όλο και συχνότερα να πωλούν τα δικαιώματά τους μέσω διεθνών πρακτορείων για τη διαχείριση δικαιωμάτων, οι οποίοι λειτουργούν ως ενδιάμεσοι φορείς και ασχολούνται με το μάρκετινγκ των δικαιωμάτων σε καθαρά εμπορική βάση. Οι ενδιάμεσοι αυτοί φορείς είναι είτε ανεξάρτητοι είτε είναι συμβεβλημένοι με εμπορικούς ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς για λογαριασμό των οποίων αποκτούν τα δικαιώματα. Όσον αφορά την κάθετη ολοκλήρωση μεταξύ ενδιάμεσων φορέων και τηλεοπτικών σταθμών η Επιτροπή δεν είναι σε θέση προς το παρόν να προβλέψει το βαθμό στον οποίο οι εξελίξεις στον τομέα αυτόν πρέπει να εντάσσονται στο πλαίσιο των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού. Για να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη, ενδιάμεσοι φορείς προσπαθούν να διαφοροποιήσουν τα δικαιώματα πωλώντας τα από χώρα σε χώρα σε μεμονωμένους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και κάνοντας διάκριση μεταξύ δικαιωμάτων για ζωντανή ή ετεροχρονισμένη αναμε-

τάδοση ή μόνο για τα κυριότερα σημεία μιας εκδήλωσης, και πωλώντας ξεχωριστά αυτά τα διάφορα δικαιώματα. Η τακτική αυτή οδήγησε σε περαιτέρω αύξηση των τιμών.

(25) Ο μεγαλύτερος ανταγωνισμός από ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, σε συνδυασμό με τη δημιουργία επαγγελματικών πρακτορείων για τη διαχείριση δικαιωμάτων μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων, είχε ως αποτέλεσμα τα τηλεοπτικά δικαιώματα για ορισμένες σημαντικές διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις, οι οποίες κατά παράδοση μεταδίδονταν από τους καθιερωμένους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, να περιέλθουν στα χέρια των νέων εμπορικών σταθμών. Ως παραδείγματα μπορούμε να αναφέρουμε τα δικαιώματα για το ανοικτό πρωτάθλημα τένις του Wimbledon, το ανοικτό τουρνουά τένις των ΗΠΑ, τα τουρνουά τένις «master», το παγκόσμιο ανοικτό πρωτάθλημα καλαθοσφαίρισης, το παγκόσμιο πρωτάθλημα χόκεϋ επί πάγου, τους αγώνες ταχύτητας «φόρμουλα ένα» και το ράλυ Paris-Dakar. Σε εθνικό επίπεδο, τα μέλη της EBU υποσκελίζονται όλο και περισσότερο όσον αφορά εθνικές αθλητικές εκδηλώσεις ευρείας απήχησης, όπως για τους εθνικούς ποδοσφαιρικούς αγώνες, πράγμα που συνέβη λ.χ. στην περίπτωση των δημόσιων γερμανικών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που έχασαν τα τηλεοπτικά δικαιώματα για τις αθλητικές αυτές εκδηλώσεις από τους εμπορικούς ανταγωνιστές τους για μια σειρά ετών. Ορισμένοι άλλοι διοργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων προσπάθησαν εντούτοις να διατηρήσουν τις σχέσεις τους με τους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, δεδομένου ότι οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να εξασφαλίσουν την εθνική κάλυψη των σχετικών εκδηλώσεων. Πράγματι, ορισμένοι διοργανωτές θεωρούν ότι μια τηλεοπτική κάλυψη υψηλής ποιότητας που φθάνει σε όλο τον εθνικό πληθυσμό αποτελεί μια πολύτιμη υπηρεσία η οποία όχι μόνο αυξάνει το γόητρο της σχετικής εκδήλωσης και τη δημοτικότητα του σχετικού αγωνίσματος, αλλά αυξάνει επίσης την αξία που έχει για τους διαφημιζόμενους ο χώρος που διατίθεται για διαφημίσεις στο στάδιο.

Γ. Το σύστημα Eurovision

(26) Όλα τα ενεργά μέλη της EBU έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν σε θεσμοθετημένο σύστημα ανταλλαγών τηλεοπτικών προγραμμάτων, στα οποία περιλαμβάνονται και αθλητικά προγράμματα μέσω του ευρωπαϊκού δικτύου που είναι γνωστό ως Eurovision, και να συμμετέχουν σε σύστημα κοινής απόκτησης τηλεοπτικών δικαιωμάτων για τη μετάδοση διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων — των αποκαλούμενων «δικαιωμάτων Eurovision». Επί του παρόντος, όλα τα ενεργά μέλη εκτός από τρία —το Λίβανο, τη Μάλτα και το Βατικανό— συμμετέχουν στο σύστημα. Επιπλέον, εκτός από τα μεμονωμένα μέλη, έχουν επίσης δικαίωμα να συμμετέχουν στο σύστημα κοινοπραξίες αποτελούμενες αποκλειστικά από ενεργά μέλη προερχόμενα από διάφορες χώρες τα οποία προσφέρουν συνολικά ένα διεθνικό πρόγραμμα υπηρεσιών που εξυπηρετεί κοινωνικούς σκοπούς και προάγει την κοινωνική αποστολή των μεμονωμένων μελών.

α) *Κοινή απόκτηση και κατανομή των τηλεοπτικών δικαιωμάτων*

(27) Οι κανόνες που διέπουν την απόκτηση των δικαιωμάτων Eurovision προβλέπουν ότι τα τηλεοπτικά δικαιώματα μετάδοσης των διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων αποκτώνται συνήθως από κοινού από όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη τα οποία στη συνέχεια μοιράζονται μεταξύ τους τα δικαιώματα και τα συναφή τέλη. Όταν για συγκεκριμένη αθλητική εκδήλωση ενδιαφέρονται μέλη της EBU από δύο ή περισσότερες χώρες, ζητούν από την EBU να αναλάβει το συντονισμό. Αυτό έχει ως συνέπεια να διεξάγονται διαπραγματεύσεις για λογαριασμό όλων των ενδιαφερομένων μελών είτε από ένα μέλος — ορισμένες φορές με τη συνδρομή της EBU — στη χώρα του οποίου διεξάγεται η εκδήλωση, είτε από την ίδια την EBU. Από τη στιγμή που αρχίζουν οι διαπραγματεύσεις για τα δικαιώματα της Eurovision, και εφόσον δεν ανακοινωθεί επίσημα ότι έχουν αποτύχει, απαιτείται από τα μέλη να μην διεξάγουν χωριστές διαπραγματεύσεις για εθνικά δικαιώματα. Τα μέλη έχουν δικαίωμα να διεξάγουν ξεχωριστές διαπραγματεύσεις μόνον εφόσον αποτύχουν οι από κοινού διαπραγματεύσεις.

(28) Τα δικαιώματα Eurovision, τα οποία είναι συνήθως αποκλειστικά όσον αφορά τα μη μέλη, αποκτώνται για λογαριασμό των μελών που συμμετέχουν στη σύμβαση για τις αντίστοιχες χώρες τους. Όλα τα μέλη που συμμετέχουν στη συμφωνία δικαιούνται να εκμεταλλευθούν πλήρως τα δικαιώματα αυτά, ανεξάρτητα από την εδαφική εμβέλεια των δραστηριοτήτων τους και ανεξάρτητα από τα τεχνικά μέσα της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης. Τα μέλη, ωστόσο, που ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ίδιο εθνικό ακροατήριο (περισσότερα μέλη από την ίδια χώρα ή μέλη που εκπέμπουν από τη χώρα τους στη χώρα ενός άλλου μέλους στην ίδια γλώσσα) πρέπει να συμφωνήσουν μεταξύ τους τη διαδικασία αναγνώρισης αποκλειστικότητας ή προτεραιότητας σε ένα από αυτά.

(29) Συνήθως τα μέλη που προέρχονται από την ίδια χώρα συμφωνούν να μοιράζονται τα δικαιώματα, λόγου χάρη εναλλάσσοντας τη μετάδοση της εκδήλωσης. Σε περίπτωση που δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, όλα τα ενδιαφερόμενα μέλη αποκτούν δικαίωμα χρήσης μη αποκλειστικών δικαιωμάτων όσον αφορά την ενεχόμενη χώρα ή χώρες. Τα μέλη που μεριμνούν για την κάλυψη μιας εκδήλωσης (δηλαδή παράγουν το σήμα) αποκτούν αυτομάτως αποκλειστικά δικαιώματα έναντι των υπόλοιπων εθνικών μελών, εκτός από περιπτώσεις αντιθέτων συμφωνιών, και δικαιούνται να έχουν προτεραιότητα έναντι αλλοδαπών μελών που απευθύνουν τις εκπομπές τους στο ίδιο εθνικό ακροατήριο.

(30) Η κοινή απόκτηση δικαιωμάτων αφορά κανονικά μόνο τις διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις, και όχι τις εθνικές αθλητικές εκδηλώσεις, όπως τους εθνικούς ποδοσφαιρικούς αγώνες για τους οποίους τα εθνικά μέλη της EBU αγοράζουν τα τηλεοπτικά δικαιώματα μεμονωμένα στην αγορά, σε ορισμένες χώρες ανταγωνιζόμενα μεταξύ τους. Το ποσοστό των τηλεοπτικών αθλητικών προγραμμάτων, τα δικαιώματα των οποίων αποκτήθηκαν μετά από διαπραγματεύσεις μέσω του συστήματος Eurovision, διαφέρει από χώρα σε χώρα. Στη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο τα προγράμματα αυτά αντιστοιχούσαν σε ποσοστό 2 % όλων των αθλητικών προγραμμάτων που μεταδίδονταν στη γερμανική και τη βρετανική τηλεόραση το 1990. Στη Γαλλία το ποσοστό αυτό ήταν περίπου 6,6 % το 1990. Τον ίδιο χρόνο ο συνολικός αριθμός των συμβάσεων για την απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων με διαπραγματεύσεις μέσω της Eurovision ανήλθε σε 45 το 1992.

β) Η ανταλλαγή του σήματος

(31) Για τις εκδηλώσεις που διεξάγονται εντός της περιοχής της Eurovision, η κάλυψη (τηλεοπτικό σήμα που απαρτίζεται από τις βασικές βιντεοταινίες και το διεθνές ηχοληπτικό υλικό) παράγεται από ένα μέλος στη σχετική χώρα και διατίθεται στα άλλα μέλη μέσω του συστήματος ανταλλαγής προγραμμάτων της Eurovision. Το σύστημα ανταλλαγής προγραμμάτων της Eurovision βασίζεται στην αρχή της αμοιβαιότητας: εφόσον ένα από τα συμμετέχοντα μέλη καλύπτει μια εκδήλωση, και ειδικότερα μια αθλητική εκδήλωση που πραγματοποιείται στο δικό του εθνικό έδαφος και η οποία είναι πιθανό να ενδιαφέρει τα άλλα μέλη της Eurovision, το εν λόγω μέλος προσφέρει την κάλυψη της εκδήλωσης ατελώς σε όλα τα άλλα μέλη της Eurovision, υπό τον αυτονόητο όρο ότι θα λάβει σε αντάλλαγμα αντίστοιχες προσφορές από όλα τα υπόλοιπα μέλη για τις εκδηλώσεις που διεξάγονται στις αντίστοιχες χώρες τους. Το μέλος που αναλαμβάνει την αρχική πρωτοβουλία μεριμνά επίσης για την παροχή της αναγκαίας υποδομής στα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέλη, όπως των χώρων για τους σχολιαστές, κ.λπ.

(32) Δεδομένου ότι σε κάθε χώρα υπάρχει τουλάχιστον ένα μέλος της EBU που προσφέρει και παράγει αθλητικά προγράμματα, μπορεί να θεωρηθεί δεδομένο ότι θα καλύπτονται ουσιαστικά όλες οι αθλητικές εκδηλώσεις που είναι πιθανόν να παρουσιάζουν ενδιαφέρον πέραν των εθνικών συνόρων (με την προϋπόθεση ότι τα μέλη έχουν αποκτήσει τα δικαιώματα) και ότι θα τίθενται στη διάθεση των μελών σε όλη την περιοχή της Eurovision. Στο σύστημα αμοιβαιότητας δεν λαμβάνεται υπόψη τι πράγματι προσφέρει και τι αποκομίζει το κάθε μέλος ξεχωριστά. Ουσιαστικά, πρόκειται για ένα σύστημα αλληλεγγύης βάσει του οποίου οι πιο ισχυροί από οικονομική άποψη οργανισμοί από τις μεγαλύτερες χώρες υποστηρίζουν τους οργανισμούς μικρότερων χωρών με στόχο να εξασφαλιστεί η ευρύτερη προβολή των αθλητικών προγραμμάτων σε όλα τα σημεία της περιοχής της Eurovision.

(33) Σε περίπτωση που μια εκδήλωση διεξάγεται εκτός της περιοχής της Eurovision, με αποτέλεσμα η κάλυψη να είναι παραγωγή οργανισμού που δεν είναι μέλος της EBU, τα μέλη που συμμετέχουν στη συμφωνία της Eurovision οφείλουν, συνήθως, να καταβάλλουν ορισμένο τέλος για τη χρήση του σήματος που διαβιβάζεται από αυτόν τον άλλο οργανισμό εκπομπών, τέλος το οποίο κατανέμουν μεταξύ τους. Ωστόσο, υπάρχουν συμφωνίες αμοιβαιότητας με αντίστοιχους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς άλλων περιοχών σύμφωνα με τις οποίες το σήμα διατίθεται σε ορισμένες περιπτώσεις ατελώς στα μέλη της EBU.

(34) Η μεταφορά του σήματος από το αρχικό σημείο στις εγκαταστάσεις αναμετάδοσης των μεμονωμένων χωρών όπου πρέπει να μεταδοθεί η εκδήλωση, πραγματοποιείται μέσω ενός δικτύου το οποίο συνδέει όλα τα μέλη της Eurovision μεταξύ τους. Το δίκτυο αποτελείται από επίγεια κυκλώματα που μισθώνονται σε μόνιμη βάση (συμπληρούμενα ad hoc από επίγειους συνδέσμους που μισθώνονται περιστασιακά) καθώς και από έναν ορισμένο αριθμό επίγειων κυκλωμάτων που κατέχονται από μεμονωμένα μέλη. Αυτές οι επίγειες ζεύξεις έχουν μήκος περίπου 18 000 χιλιόμετρα με 60 σημεία εισόδου (χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα κυκλώματα των νέων μελών από την ανατολική Ευρώπη). Επιπλέον, η EBU μισθώνει ορισμένα δορυφορικά κυκλώματα είτε σε μόνιμη βάση είτε ad hoc.

(35) Τέλος, το σύστημα Eurovision εξασφαλίζει επίσης το διοικητικό και τον τεχνικό συντονισμό. Ο διοικητικός συντονισμός, συμπεριλαμβανομένου του συντονισμού του προγράμματος, πραγματοποιείται από τις μόνιμες υπηρεσίες της EBU στη Γενεύη ή — λόγου χάρη στην περίπτωση των Ολυμπιακών Αγώνων — από ειδικές ομάδες, με στόχο το συντονισμό των ειδικών αναγκών και επιθυμιών των διαφόρων μελών και την επίτευξη της βέλτιστης κάλυψης όσο το δυνατόν περισσότερων αγωνισμάτων. Περιλαμβάνει ιδίως το σχεδιασμό του προγράμματος καθώς και τη ρύθμιση πιθανών διαφορών στην ώρα μεταξύ του τόπου που πραγματοποιείται η εκδήλωση και εκείνης των χωρών μελών, την επιλογή των αγωνισμάτων στις περιπτώσεις που πραγματοποιούνται ταυτόχρονα, κ.λπ. Ο τεχνικός συντονισμός πραγματοποιείται από το τεχνικό κέντρο της EBU το οποίο ασχολείται ιδίως με τον τεχνικό προγραμματισμό, την παρακολούθηση και τον έλεγχο της ποιότητας όσον αφορά το σήμα αυτό καθεαυτό.

Δ. Το σύστημα πρόσβασης για τα μη μέλη

(36) Μετά από σχετικό αίτημα της Επιτροπής, η EBU αναθεώρησε το σύστημα των κανόνων που διέπουν τη συμβατική πρόσβαση των μη μελών. Σύμφωνα με το νέο σύστημα που υποβλήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 1993, η EBU και τα μέλη της αναλαμβάνουν να παραχωρήσουν σε ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς που δεν είναι μέλη εκτεταμένη πρόσβαση στα αθλητικά προγράμματα της Eurovision, τα δικαιώματα μετάδοσης των οποίων αποκτήθηκαν μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι όροι και οι προϋποθέσεις πρόσβασης μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ελεύθερης διαπραγμάτευσης μεταξύ της EBU (για τους διεθνικούς σταθμούς) ή του μέλους (των μελών) στη σχετική χώρα (για τους εθνικούς σταθμούς) και του μη μέλους. Εντούτοις, η EBU και τα μέλη της δεν θα παρέχουν σε καμία περίπτωση λιγότερο ευνοϊκή πρόσβαση από αυτήν που ορίζεται κατωτέρω:

(37) Πρόσβαση σε ζωντανή μετάδοση παρέχεται εάν η εκδήλωση δεν εκπέμπεται σε ζωντανή μετάδοση από το μέλος ή τα μέλη της EBU στη σχετική χώρα ή τις χώρες, εκτός από τα μέρη εκείνα ή τους αγώνες (ιδιαίτερα αγωνίσματα, μεμονωμένοι αγώνες, γύρους κ.λπ.) τα οποία το μέλος ή τα μέλη προορίζουν για ζωντανή μετάδοση στα δικά τους προγράμματα.

Εν μια εκδήλωση (ή, στην περίπτωση εκδηλώσεων που διαρκούν περισσότερο από μία μέρα, μια αγωνιστική ημέρα), μεταδίδεται ζωντανά από ένα μέλος ή μέλη της EBU στη σχετική χώρα ή τις χώρες — δηλαδή εάν το μεγαλύτερο μέρος των βασικών αγωνισμάτων που την αποτελούν μεταδίδεται

ζωντανά, παρέχεται πρόσβαση μόνο για ετεροχρονισμένες μεταδόσεις, που αρχίζουν το νωρίτερο μία ώρα μετά τη λήξη της εκδήλωσης ή το τελευταίο αγώνισμα της ημέρας και όχι νωρίτερα από τις 22:30 τοπική ώρα (ώρα Λονδίνου για τους πανευρωπαϊκούς σταθμούς). Οι διάφορες απαγορεύσεις για εκδηλώσεις που διαρκούν λιγότερο από μία ημέρα, απαγόρευση αναμετάδοσης για τέσσερεις ώρες μετά την πρώτη μετάδοση (για τους κρατικούς σταθμούς) ή η τελευταία μετάδοση σε ώρα αιχμής (για διεθνικούς σταθμούς) που ισχύουν για τα μέλη της EBU στις διάφορες χώρες· όσον αφορά αγώνες που διαρκούν πάνω από μία ημέρα, ισχύει απαγόρευση αναμετάδοσης μέχρι τις 02.00 της επομένης των αγώνων· και οι πρόσθετοι περιορισμοί σχετικά με τον αριθμό και τη χρονική σειρά των μεταδόσεων (για εκδηλώσεις που διαρκούν πάνω από μία ημέρα, δεν επιτρέπεται η μετάδοση τις ώρες αιχμής = από Δευτέρα έως Παρασκευή 06.00-09.00, 12.00-14.00, 18.00-01.00, Σάββατο και Κυριακή 12.00-01.00, και ανώτατος όγκος ημερήσιας μετάδοσης π.χ. 75 λεπτά για τους θερινούς Ολυμπιακούς αγώνες και 25 λεπτά για κάθε αγώνα ποδοσφαίρου για το Παγκόσμιο Κύπελλο) που προβλέπονταν στο προηγούμενο σύστημα χορήγησης παρεπομένων αδειών, και που αποτέλεσαν αντικείμενο της ανακοίνωσης της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1990, βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17, καταργήθηκαν μετά από σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

(38) Επιπλέον, παρέχεται πρόσβαση στις ειδησεογραφικές εκπομπές. Εκτός από τις περιπτώσεις που η εθνική νομοθεσία ή οι εθνικοί κανονισμοί προβλέπουν διαφορετικές ρυθμίσεις, η EBU και τα μέλη της παρέχουν παρεπόμενες άδειες για τη μετάδοση μέχρι δύο ειδησεογραφικών εκπομπών χρονικής διάρκειας το πολύ 90 δευτερολέπτων η καθεμία για κάθε αθλητική εκδήλωση ή αγωνιστική ημέρα — με δυνατότητα επανάληψης μιας από τις ειδησεογραφικές αυτές εκπομπές αργότερα εντός της ίδιας ημέρας — οι οποίες πρέπει να περιληφθούν σε τακτικά προγραμματισμένο γενικό δελτίο ειδήσεων, ή σε τακτικά προγραμματισμένο γενικό αθλητικό δελτίο των σταθμών αθλητικού περιεχομένου, εντός 24 ωρών.

(39) Το τέλος πρόσβασης (για την πρόσβαση στα τηλεοπτικά δικαιώματα και το τηλεοπτικό σήμα) αποτελεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων. Για τη διαβίβαση του σήματος, το μη μέλος έχει τη δυνατότητα να μεριμνήσει το ίδιο για τις σχετικές διευθετήσεις ή μπορεί να ζητήσει από την EBU να διαβιβάσει το σήμα μέσω του δικτύου Eurovision. Στην περίπτωση αυτή η EBU θα υποβάλει εκτίμηση των δαπανών.

(40) Στις περιπτώσεις που προκύπτουν διαφωνίες σχετικά με το ύψος των τελών πρόσβασης, όταν όλοι οι άλλοι όροι πρόσβασης έχουν συμφωνηθεί, το ζήτημα υποβάλλεται προς διαιτησία σε ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα ή εμπειρογνώμονες που ορίζονται από κοινού από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Σε περίπτωση διαφωνίας, ορίζονται από τον πρόεδρο του αρμόδιου Εφετείου όταν πρόκειται για εθνική διαιτησία (πρόσβαση σε εθνικούς σταθμούς) ή από τον πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου όταν πρόκειται για διεθνή διαιτησία (πρόσβαση σε πανευρωπαϊκούς σταθμούς). Ο εμπειρογνώμονας καθορίζει την τιμή της πρόσβασης και η απόφασή του είναι οριστική και δεσμευτική.

Τα ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη μπορούν να λάβουν περισσότερες πληροφορίες για το σύστημα από την EBU ή από τα εθνικά μέλη.

Ε. Η Διαδικασία

(41) Στις 17 Δεκεμβρίου 1987, η Επιτροπή έλαβε καταγγελία από μέρους της Screensport (μεταγενέστερα TESN) σχετικά με:

i) την άρνηση της EBU και των μελών της να παραχωρήσουν στη Screensport παρεπόμενες άδειες μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων και

ii) την κοινή επιχείρηση μεταξύ μιας κοινοπραξίας ενεργών μελών της EBU και της News International/Sky Channel για τη δημιουργία του τηλεοπτικού σταθμού αθλητικών προγραμμάτων Eurosport Mark I.

Το δεύτερο μέρος της καταγγελίας αποτέλεσε αντικείμενο χωριστής διαδικασίας στην υπόθεση IV/32.524 — Screensport κατά μελών EBU και της απόφασης 91/130/ΕΟΚ της Επιτροπής [1]. Το πρώτο μέρος της καταγγελίας αποσύρθηκε μετά τη συμφωνία μεταξύ της Eurosport και της TESN που προαναφέρθηκε στο σημείο 10 του αιτιολογικού.

(42) Στις 12 Δεκεμβρίου 1988 η Επιτροπή απέστειλε μια πρώτη ανακοίνωση αιτιάσεων στην EBU στην οποία αναφερόταν ότι θα μπορούσε ενδεχομένως να χορηγηθεί απαλλαγή όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν την απόκτηση και τη χρήση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων για τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων στο πλαίσιο του συστήματος Eurovision, με την προϋπόθεση η EBU και τα μέλη της να αποδεχθούν την υποχρέωση παραχώρησης σε μη μέλη παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης για ένα σημαντικό μέρος των εν λόγω δικαιωμάτων και με λογικούς όρους. Στις 3 Απριλίου 1989 η EBU κοινοποίησε τους σχετικούς κανόνες της στην Επιτροπή ζητώντας τη χορήγηση αρνητικής πιστοποίησης ή απαλλαγής και διευκρινίζοντας ότι η EBU και τα μέλη της ήταν διατεθειμένα να χορηγήσουν παρεπόμενες άδειες εκμετάλλευσης σε μη μέλη. Στις 12 Απριλίου 1990 η Επιτροπή έλαβε μια δεύτερη καταγγελία από τη Still Moving Films, μια εταιρεία παραγωγής αθλητικών προγραμμάτων εγκατεστημένη στο Ηνωμένο Βασίλειο, που αφορούσε επίσης την πολιτική χορήγησης παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης της EBU. Στις 3 Ιουλίου 1990 η EBU υιοθέτησε ένα σύστημα χορήγησης παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης το οποίο είχε συζητηθεί προηγούμενως με την Επιτροπή.

[1] ΕΕ αριθ. L 63 της 9. 3. 1991, σ. 32.

(43) Στις 5 Οκτωβρίου 1990 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση, βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 στην Επίσημη Εφημερίδα, στην οποία γνωστοποιούσε την πρόθεσή της να χορηγήσει απαλλαγή βάσει του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης αυτής, η Επιτροπή έλαβε διάφορες παρατηρήσεις από τρίτα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των καταγγελλόντων, κυρίως σχετικά με το σύστημα παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης της EBU. Κατά συνέπεια, στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 1990 η Επιτροπή οργάνωσε ακρόαση με όλα τα ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη, κατά τη διάρκεια της οποίας συζητήθηκε λεπτομερώς το σύστημα χορήγησης παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης το οποίο θεωρήθηκε υπερβολικά περιοριστικό, γραφειοκρατικό και δυσχερές στην πρακτική εφαρμογή του.

(44) Με βάση τα πορίσματα της ακρόασης η Επιτροπή απέστειλε στις 24 Ιουνίου 1991 συμπληρωματική ανακοίνωση αιτιάσεων στην οποία αναφέρεται ότι το σύστημα παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης δεν ήταν αποδεκτό. Εν συνεχεία, η EBU υπέβαλε στις 8 Νοεμβρίου 1991 ένα νέο σύστημα κανόνων που διέπουν τη συμβατική πρόσβαση των μη μελών με το οποίο καταργούνται οι περισσότερες ρήτρες του προηγούμενου συστήματος χορήγησης παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης οι οποίες είχαν αποτελέσει αντικείμενο επικρίσεων από τρίτους. Αφού πραγματοποιήθηκαν περαιτέρω τροποποιήσεις μετά από αίτημα της Επιτροπής, η τελική μορφή του συστήματος υποβλήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου 1993.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Α. Άρθρο 85 παράγραφος 1

1. *Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων ή αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων*

(45) Τα μέλη της EBU είναι επιχειρήσεις κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1. Αυτό ισχύει παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των μελών είναι δημόσιοι οργανισμοί μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα επιφορτισμένοι, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, με το έργο της παροχής προγραμμάτων κοινού ενδιαφέροντος. Η λειτουργική έννοια της επιχείρησης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1 καλύπτει οποιονδήποτε φορέα που ασκεί οικονομικές δραστηριότητες ανεξαρτήτως της νομικής του μορφής και ανεξαρτήτως του αν επιδιώκει εμπορικούς σκοπούς. Έτσι, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάνθηκε ότι οι δημόσιοι οργανισμοί ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών είναι επιχειρήσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 εφόσον ασκούν οικονομικές δραστηριότητες [1]. Η απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων για τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων και η παρεπόμενη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης σε τρίτους· τα προγράμματα αυτά αποτελούν σαφώς οικονομικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τις διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1.

(46) Οι καταστατικές διατάξεις και οι εσωτερικοί κανόνες της EBU σχετικά με την απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων και την ανταλλαγή αθλητικών προγραμμάτων στο πλαίσιο της Eurovision, καθώς και τη συμβατική πρόσβαση τρίτων σε αυτά τα δικαιώματα και προγράμματα αποτελούν αποφάσεις ενώσεως επιχειρήσεων, ενώ οι κατά περίπτωση συμφωνίες μεμονωμένων μελών σχετικά με τη διαπραγμάτευση, απόκτηση και συμμετοχή σε δικαιώματα αποτελούν συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 85 παράγραφος 1.

2. *Περιορισμός του ανταγωνισμού*

α) Περιορισμός του ανταγωνισμού μεταξύ των μελών της EBU

(47) Οι κανόνες της EBU σχετικά με την κοινή διαπραγμάτευση, την απόκτηση και την κατανομή των τηλεοπτικών δικαιωμάτων για τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων καθώς και τις συναφείς κατά περίπτωση συμφωνίες μεταξύ των μελών έχουν ως στόχο και ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ των μελών.

(48) Χωρίς τη συνεργασία στο πλαίσιο της Eurovision, τα μέλη της EBU θα ανταγωνίζονταν σε κάποιο βαθμό το ένα το άλλο για την απόκτηση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων. Αν και ισχύει ότι τα μέλη από διαφορετικές χώρες συνήθως αποκτούν τηλεοπτικά δικαιώματα μόνο για τις οικείες χώρες τους και κατά συνέπεια δεν ανταγωνίζονται αμέσως μεταξύ τους για την απόκτηση των δικαιωμάτων αυτών, συντρέχει περίπτωση ανταγωνισμού σε δύο περιπτώσεις. Πρώτον, υπάρχουν πέντε κράτη μέλη εκ των οποίων δύο ή περισσότερα είναι μέλη της EBU (Βέλγιο, Γαλλία, Δανία, Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο) που υπό κανονικές συνθήκες θα ανταγωνίζονταν μεταξύ τους για την απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων μετάδοσης διεθνών τηλεοπτικών εκδηλώσεων, όπως πράγματι κάνουν όσον αφορά τα δικαιώματα των αθλητικών εκδηλώσεων εθνικής εμβέλειας, που δεν καλύπτονται από την Eurovision. Δεύτερον, υπάρχει ένας αυξανόμενος αριθμός μελών που μεταδίδουν μέσω δορυφόρου και καλωδιακού δικτύου σε άλλα κράτη μέλη και τα οποία κατά συνέπεια υπό κανονικές συνθήκες θα πρέπει να αποκτήσουν δικαιώματα για τις χώρες αυτές, ανταγωνιζόμενα τα μέλη των εν λόγω χωρών.

(49) Ως αποτέλεσμα της κοινής διαπραγμάτευσης και απόκτησης δικαιωμάτων εντός του πλαισίου της Eurovision, αυτός ο ανταγωνισμός μεταξύ των μελών έχει σε μεγάλο βαθμό περιοριστεί και σε πολλές περιπτώσεις καταργηθεί. Αντί να πλειοδοτούν το ένα σε βάρος του άλλου, τα μέλη συμμετέχουν σε κοινές διαπραγματεύσεις και συμφωνούν μεταξύ τους για τους οικονομικούς και τους λοιπούς όρους της απόκτησης των δικαιωμάτων, καθώς και τον τρόπο κατανομής των δικαιωμάτων αυτών. Ο περιορισμός του ανταγωνισμού υπάρχει παρά το γεγονός ότι οι εσωτερικοί κανόνες της EBU που διέπουν τις διαπραγματεύσεις και την απόκτηση δικαιωμάτων αποτελούν απλώς συστάσεις και δεν είναι δεσμευτικοί. Αυτό απορρέει και από το καταστατικό της EBU (άρθρο 13 παράγραφος 4) και από τη φύση της Eurovision ως σύστημα αλληλεγγύης στο πλαίσιο του

[1] Υπόθεση 155/73, Sacchi (1974), σ. 409.

οποίου τα μέλη δεσμεύονται να ακολουθούν το κοινό συμφέρον και να τηρούν τους εσωτερικούς κανόνες που θεσπίστηκαν για την εξυπηρέτηση αυτού του κοινού συμφέροντος. Κατά συνέπεια, τα μέλη που ενδιαφέρονται για την απόκτηση δικαιωμάτων συμμετέχουν όντως στις κοινές διαπραγματεύσεις και διεξάγουν χωριστές διαπραγματεύσεις μόνον εάν δηλωθεί επίσημα ότι οι κοινές διαπραγματεύσεις έχουν αποτύχει. Η περίπτωση αυτή είναι σπανιότατη και αποτελεί εξαίρεση.

β) Στρεβλώσεις του ανταγωνισμού έναντι των μη μελών της EBU

(50) Οι κανόνες βάσει των οποίων η ιδιότητα του μέλους στο σύστημα Eurovision περιορίζεται σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που εξυπηρετούν κοινούς σκοπούς στρεβλώνει εν μέρει τον ανταγωνισμό έναντι των καθαρά εμπορικών σταθμών, που δεν γίνονται δεκτοί ως μέλη. Αποτελεί μειονέκτημα για τους σταθμούς αυτούς ότι δεν μπορούν να συμμετέχουν στην ορθολογική οργάνωση και στην εξοικονόμηση δαπανών που επιτυγχάνονται μέσω του συστήματος Eurovision (όπως περιγράφεται κατωτέρω στα σημεία 58–67 του αιτιολογικού) που καθιστά την μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων δαπανηρότερη και δυσχερέστερη γι' αυτούς.

(51) Επίσης, η κοινή διαπραγμάτευση και απόκτηση δικαιωμάτων δίνει την ευχέρεια στα μέλη της EBU να ισχυροποιήσουν τη θέση τους στην αγορά σε βάρος των ανεξάρτητων ανταγωνιστών τους. Συνδυάζοντας τις δυνάμεις τους, τα μέλη της EBU αποκτούν σημαντική ισχύ στην αγορά την οποία δύσκολα μπορούν να επιτύχουν σταθμοί μη μέλη της EBU. Ειδικότερα, το γεγονός ότι τα μέλη της EBU πλειοδοτούν από κοινού για την απόκτηση δικαιωμάτων όσον αφορά ορισμένες χώρες ή το σύνολο της περιοχής που καλύπτεται από την Eurovision τους δίνει ένα πλεονέκτημα, εφόσον οι διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες συχνά προτιμούν να διαθέτουν τα τηλεοπτικά δικαιώματα για μια ευρεία περιφέρεια με μια πράξη αντί να διαπραγματεύονται με πολυάριθμους εθνικούς ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς. Πάντως, το πλεονέκτημα αυτό εξασθενεί όλο και περισσότερο με την είσοδο στην αγορά διεθνών πρακτορείων για τη διαχείριση τηλεοπτικών δικαιωμάτων σχετικά με τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων, που επιτρέπει στους οργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων να μεγιστοποιούν τα κέρδη τους πωλώντας τα δικαιώματα σε κάθε χώρα χωριστά, χωρίς να εμπλέκονται σε ποικίλες διαπραγματεύσεις με μεμονωμένους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς. Αυτό διευκόλυνε την απόκτηση δικαιωμάτων εκ μέρους σταθμών μη μελών, ιδίως των εμπορικών σταθμών που συνεργάζονται με πρακτορεία διαχείρισης τηλεοπτικών δικαιωμάτων για τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων, όπως φαίνεται από τις πολυάριθμες διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις που κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών βρέθηκαν στα χέρια εμπορικών σταθμών (σημείο 25 του αιτιολογικού).

(52) Κάποιες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού απορρέουν επίσης από το γεγονός ότι υπάρχουσες κοινοπραξίες μεταξύ διαφόρων μελών της EBU οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες διεθνών αθλητικών προγραμμάτων συμμετέχουν στο κοινό σύστημα απόκτησης τηλεοπτικών δικαιωμάτων. Αυτό ισχυροποιεί και πάλι τη διαπραγματευτική ισχύ της EBU και των μελών της έναντι των οργανωτών αθλητικών εκδηλώσεων, διότι εκτός από τους σταθμούς γενικού περιεχομένου έχουν τη χρήση διεθνούς σταθμού αθλητικών μεταδόσεων που μπορεί να καλύπτει σε 24ωρη βάση τις εν λόγω αθλητικές εκδηλώσεις και διευρύνουν τις δυνατότητες για διαφήμιση και χορηγία χωρίς το πρόγραμμα να περιορίζει τη συνήθη λειτουργία των σταθμών γενικού περιεχομένου.

3. *Επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών*

(53) Το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών πλήττεται όσον αφορά τη διασυνοριακή απόκτηση και χρήση τηλεοπτικών δικαιωμάτων εκ μέρους του συστήματος Eurovision. Αυτό ισχύει ειδικότερα για την κοινή απόκτηση και κατανομή των δικαιωμάτων μεταξύ μελών που προέρχονται από διάφορες χώρες και την ανταλλαγή μεταξύ τους τηλεοπτικών σημάτων.

4. *Αξιολόγηση του περιορισμού του ανταγωνισμού και των επιπτώσεων στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών*

(54) Οι προαναφερθέντες περιορισμοί έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην αγορά προμήθειας αθλητικών προγραμμάτων. Η συνολική αγορά προμήθειας προγραμμάτων χωρίζεται σε επί μέρους αγορές, αναλόγως των θεμάτων που αφορούν τα προγράμματα, όπως η μετάδοση κινηματογραφικών ταινιών, τηλεοπτικών ταινιών και σειρών, θεαμάτων και παιχνιδιών, θεατρικών παραστάσεων, ντοκυμαντέρ, αθλητικών εκδηλώσεων κ.λπ. Από απόψεως ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού ο οποίος ζητά προγράμματα ή/και τα αντίστοιχα τηλεοπτικά δικαιώματα, οι διάφορες κατηγορίες προγραμμάτων μπορούν να αλληλοϋποκατασταθούν μόνο σε περιορισμένο βαθμό. Ειδικότερα, τα αθλητικά προγράμματα μπορούν να υποκατασταθούν από άλλα προγράμματα σε εξαιρετικά περιορισμένο βαθμό.

(55) Αυτό αποδεικνύεται, κατ' αρχάς, από την ύπαρξη εξειδικευμένων σταθμών για τη μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων, που δείχνει ότι τα αθλητικά προγράμματα διαχωρίζονται σαφώς από άλλα προγράμματα και έχουν μεγάλη ακροαματικότητα που αιτιολογεί την ύπαρξη σταθμών μετάδοσης αποκλειστικά αθλητικών εκδηλώσεων. Αλλά επίσης από απόψεως σταθμών γενικού περιεχομένου, τα αθλητικά προγράμματα έχουν ειδικά χαρακτηριστικά και αποτελούν σημαντικό τμήμα του προγράμματος. Πιθανόν ισχύει ότι η μετάδοση κινηματογραφικών ταινιών ή δημοφιλών τηλεοπτικών σειρών (σαπουνόπερες) ή παιχνιδιών μπορούν να ελκύσουν αντίστοιχους ή περισσότερους τηλεθεατές απ' ό,τι πολλά προγράμματα μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων και ότι ένας οργανισμός ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, προγραμματίζοντας ένα άλλο δημοφιλές πρόγραμμα, μπορεί να ελκύσει τηλεθεατές που θα παρακολουθούσαν αθλητικά προγράμματα σε ανταγωνιστικό σταθμό. Πάντως, τα αθλητικά προγράμματα είναι απαραίτητα για όλους τους γενικού περιεχομένου σταθμούς, είτε είναι εμπορικοί είτε είναι κρατικοί. Τα αθλητικά προγράμματα θεωρούνται ότι αποτελούν τμήμα του παραδοσιακού μεικτού προγράμματος των σταθμών γενικού περιεχομένου και δεν μπορούν να υποκατασταθούν πλήρως από άλλα προγράμματα.

(56) Όσον αφορά τους εν όλω ή εν μέρει χρηματοδοτούμενους από διαφημίσεις ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, αυτό συνδέεται με την προτίμηση των διαφημιστών για τα αθλητικά προγράμματα και με το γεγονός ότι τα αθλητικά προγράμματα επιτυγχάνουν ακροαματικότητα που αποτελεί ειδικό στόχο για ορισμένους διαφημιστές και δεν μπορεί να επιτευχθεί εύκολα από άλλα προγράμματα. Όσον αφορά τους δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, αυτή η έλλειψη δυνατότητας υποκατάστασης συνδέεται επίσης με το ότι εξυπηρετούν τον κοινωνικό σκοπό να προσφέρουν ψυχαγωγικά προγράμματα για όλα τα τμήματα του πληθυσμού, πράγμα το οποίο από παράδοση περιλαμβάνει ορισμένες μεταδόσεις αθλητικών εκδηλώσεων, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί θεωρούν ότι αποτελεί τμήμα της αποστολής τους να μεταδίδουν τις πλέον δημοφιλείς αθλητικές εκδηλώσεις, που επιθυμεί να παρακολουθεί το σύνολο του κοινού.

(57) Στην αγορά αθλητικών προγραμμάτων και συναφών τηλεοπτικών δικαιωμάτων, οι παραπάνω περιορισμοί είναι σημαντικοί παρά το γεγονός ότι το σύστημα Eurovision στην πράξη αφορά μόνον τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων και κάτω από κανονικές συνθήκες δεν επηρεάζει τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων εθνικής εμβέλειας. Αν και οι διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις αποτελούν ένα σχετικά μικρό μέρος των ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων αθλητικού περιεχομένου, ορισμένες από αυτές —π.χ. οι Ολυμπιακοί Αγώνες ή το Παγκόσμιο και Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου— έχουν τόσο ευρεία απήχηση και τόσο σημαντική οικονομική σημασία που ο αντίκτυπός τους στην αγορά δεν αντιστοιχεί ακριβώς στο ποσοστό της ακροαματικότητάς τους.

Β. Άρθρο 85 παράγραφος 3

1. *Βελτίωση της παραγωγής ή διανομής «αγαθών»*

(58) Το σύστημα Eurovision παρέχει ορισμένα οφέλη που συνδέονται συγχρόνως με την κοινή απόκτηση και κατανομή των δικαιωμάτων, την ανταλλαγή σήματος και τη μεταφορά του στο κοινό δίκτυο και τη συμβατική πρόσβαση που χορηγείται σε μη μέλη. Τα ποικίλα οφέλη που παρέχονται από το σύστημα Eurovision και οι αναφερθέντες κανόνες αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο του οποίου τα στοιχεία είναι συμπληρωματικά.

α) Η κοινή απόκτηση και κατανομή των δικαιωμάτων

(59) Οι κοινές διαπραγματεύσεις και η κοινή απόκτηση δικαιωμάτων οδηγούν στη βελτίωση των όρων αγοράς. Κατ' αρχάς, μειώνουν τις δαπάνες των συναλλαγών που συνδέονται με την πολλαπλότητα των χωριστών διαπραγματεύσεων. Εγγυώνται επίσης ότι οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται με τον πλέον ικανό φορέα διαπραγμάτευσης. Αυτό σημαίνει είτε το εθνικό μέλος της χώρας όπου πραγματοποιείται η αθλητική εκδήλωση, που έχει εξοικείωση με τις τοπικές συνθήκες, είτε η ίδια η EBU, που διαθέτει εξειδικευμένο προσωπικό με εμπειρία στις διαπραγματεύσεις σε διεθνές επίπεδο. Η πρακτική αυτή εξυπηρετεί ιδίως τα μικρότερα μέλη που δεν διαθέτουν το απαραίτητο εξειδικευμένο προσωπικό. Η συνεργασία μεταξύ των μελών και ο συντονισμός των ποικίλων ενδιαφερόντων τους εκ μέρους του διαπραγματευόμενου μέλους ή/και της EBU εξασφαλίζει περαιτέρω την κάλυψη των ειδικών ενδιαφερόντων και αναγκών όλων των μελών. Στην περίπτωση χωριστών διαπραγματεύσεων, τα μέλη, και ιδίως τα μέλη των μικρών χωρών θα είχαν μεγαλύτερες δυσχέρειες να επιτύχουν συμβάσεις που να καλύπτουν τις ειδικές ανάγκες τους.

(60) Επίσης, η κοινή απόκτηση και η συναφής κατανομή των δικαιωμάτων οδηγεί σε συντονισμό των προγραμμάτων σε εθνικό επίπεδο. Σε εθνικό επίπεδο, η κοινή απόκτηση και κατανομή των δικαιωμάτων εκ μέρους δύο ή περισσοτέρων μελών στην ίδια χώρα συνήθως έχει ως αποτέλεσμα μια εναλλαγή της μετάδοσης μιας αθλητικής εκδήλωσης εκ μέρους των ενδιαφερομένων μελών. Στην περίπτωση αθλητικών εκδηλώσεων μεγάλου ενδιαφέροντος, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες, η κατανομή αυτή συνεπάγεται ότι μπορεί να υπάρξει εγγύηση για μια σχεδόν συνεχή κάλυψη, με την εναλλακτική μετάδοση εκ μέρους των μελών, δυνάμει της οποίας το ένα από τα μέλη μεταδίδει την αθλητική εκδήλωση ενώ το άλλο μεταδίδει ελκυστικές εναλλακτικές εκπομπές. Αντίθετα, εάν ένα από τα μέλη έχει αποκτήσει μεμονωμένα τα αποκλειστικά δικαιώματα, μπορεί να μεταδοθεί μεμονωμένα πολύ μικρότερο τμήμα της αθλητικής εκδήλωσης, δεδομένου ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς δεν μπορούν να αφιερώσουν το πρόγραμμά τους μόνο στον αθλητισμό, αλλά ακόμη και στην περίπτωση μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων θα πρέπει να προσφέρουν ένα ποικίλο πρόγραμμα.

(61) Επίσης, σε διεθνές επίπεδο η κατανομή των δικαιωμάτων επιτρέπει στα μέλη που προέρχονται από μια χώρα να μεταδίδουν προς τα μέλη άλλων χωρών, πράγμα που διευκολύνει τη διασυνοριακή μετάδοση. Σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της EBU, όλα τα μέλη που μετέχουν στην κοινή απόκτηση των δικαιωμάτων Eurovision δικαιούνται την πλήρη απόλαυση των δικαιωμάτων, ανεξαρτήτως του εδαφικού στόχου των δραστηριοτήτων τους και συνεπώς είναι ελεύθερα να χρησιμοποιούν τα δικαιώματα για διεθνικούς λόγους (με εξαίρεση την αποκλειστικότητα ή προτεραιότητα που χορηγούνται στο μέλος που παράγει κάλυψη). Αυτό σημαίνει στην πράξη ότι τα μέλη που μεταδίδουν μέσω δορυφόρου προς καλωδιακό δίκτυο ή με απευθείας δορυφορική μετάδοση προς χώρες άλλων μελών έχουν την ευχέρεια να το κάνουν χωρίς να υποχρεούνται να αποκτήσουν τα σχετικά τηλεοπτικά δικαιώματα για τις χώρες αυτές. Επειδή εκκρεμεί η έκδοση της κοινοτικής οδηγίας για το συντονισμό ορισμένων κανόνων σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στη δορυφορική μετάδοση και στην καλωδιακή αναμετάδοση καθώς και η μεταφορά τους στην εθνική νομοθεσία, χωρίς το σύστημα Eurovision κάθε μεμονωμένο κράτος που

προβαίνει σε διεθνική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση θα ήταν υποχρεωμένο να αποκτήσει τα τηλεοπτικά δικαιώματα για όλες τις χώρες που καλύπτονται από τις υπηρεσίες του (τουλάχιστον για την περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης μέσω δορυφόρου προς το καλωδιακό δίκτυο, εφόσον υπάρχει ασάφεια στην κατάσταση που αφορά την απευθείας δορυφορική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση σε όλα τα κράτη μέλη). Αυτό θα ήταν όχι μόνο εξαιρετικά δαπανηρό, αλλά και δύσκολο να επιτευχθεί, λαμβανομένου υπόψη ότι τα τηλεοπτικά δικαιώματα συνήθως χορηγούνται ανά χώρα ή βάσει αποκλειστικής εκμετάλλευσης. Κατά συνέπεια, η κατανομή των δικαιωμάτων σύμφωνα με τους κανόνες της Eurovision διευκολύνει τις διασυνοριακές δραστηριότητες των μετεχόντων μελών και κατά τον τρόπο αυτό συμβάλλει στην ανάπτυξη μιας ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς στον τομέα της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης.

(62) Η συμμετοχή σε κοινοπραξίες για τη δημιουργία ενός διεθνικού σταθμού μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων οδηγεί σε μια περαιτέρω βελτίωση. Από τη μια πλευρά, δίνει την ευχέρεια στα μέλη της EBU που συμμετέχουν σε μια τέτοια κοινοπραξία να μεταδίδουν μεγαλύτερη ποικιλία αθλητικών προγραμμάτων, περιλαμβανομένων των λιγότερο δημοφιλών αθλημάτων και αθλητικών προγραμμάτων με εκπαιδευτικό, πολιτιστικό ή ανθρωπιστικό περιεχόμενο, τα οποία δεν μπορούν να προβάλλουν από τους δικούς τους εθνικούς γενικού περιεχομένου σταθμούς. Αυτό δεν αποβαίνει μόνο εις όφελος των τηλεθεατών, στους οποίους προσφέρεται μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής, αλλά επίσης εις όφελος των οργανωτών των λιγότερο δημοφιλών αθλημάτων που συχνά συναντούν δυσχέρειες να εξασφαλίσουν τηλεοπτική κάλυψη και κατά συνέπεια να προσελκύσουν το ενδιαφέρον του κοινού για τις αθλητικές τους εκδηλώσεις. Από την άλλη πλευρά, ένας πανευρωπαϊκός σταθμός αθλητικού περιεχομένου που μεταδίδει ένα κοινό πρόγραμμα σε όλη την Ευρώπη συμβάλλει στην ανάπτυξη μιας ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς στον τομέα της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης.

β) Η ανταλλαγή σήματος

(63) Η κοινή απόκτηση και κατανομή δικαιωμάτων είναι επίσης ένα απαραίτητο στοιχείο για την ανταλλαγή σήματος, το οποίο αποτελεί το επίκεντρο του συστήματος Eurovision. Η ανταλλαγή σήματος συνεπάγεται σημαντική ορθολογική οργάνωση και εξοικονόμηση δαπανών εφόσον επιτρέπει σε άλλα μέλη να χρησιμοποιούν το σήμα του κράτους παραγωγής ατελώς. Ειδικότερα, προμηθεύει τα μέλη που προέρχονται από μικρές χώρες και το εθνικό τους κοινό με προγράμματα που αλλιώς θα ήταν πολύ δυσχερές να αποκτήσουν λόγω του υψηλού κόστους παραγωγής. Επίσης, το σύστημα Eurovision ενισχύει την παραγωγή τηλεοπτικών σημάτων, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής του συστήματος αμοιβαιότητας.

Ως αποτέλεσμα της αμοιβαιότητας και αλληλεγγύης, όλα τα μέλη της EBU υποχρεούνται να παράγουν τηλεοπτικό σήμα για αθλητικές εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στη χώρα τους, έστω και αν δεν ενδιαφέρονται τα ίδια για την αθλητική αυτή εκδήλωση (π.χ. εάν δεν μετέχει στην εκδήλωση κανένας εθνικός πρωταθλητής ή ομάδα), ώστε να επιτρέψουν σε άλλα ενδιαφερόμενα μέλη της EBU να προβάλουν την εκδήλωση. Αυτό οδηγεί και πάλι σε περισσότερα αθλητικά προγράμματα, ιδίως όσον αφορά τα λιγότερο δημοφιλή αθλήματα, τα οποία παράγονται και προβάλλονται στην τηλεόραση, ενώ αυτό δεν θα συνέβαινε χωρίς το σύστημα Eurovision.

(64) Επίσης, ο διοικητικός και τεχνικός συντονισμός που συνδέεται με το πρόγραμμα ανταλλαγής και εκτελείται από την EBU και τον φιλοξενούντα οργανισμό ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης εγγυώνται όχι μόνον την υψηλή ποιότητα του σήματος αλλά επίσης τη βέλτιστη προσαρμογή προς τις ποικίλες ανάγκες των διαφόρων μελών όσον αφορά τις διευκολύνσεις σε θέματα σχολιασμού, την επιλογή αθλητικών εκδηλώσεων στην περίπτωση ορισμένων ετερογενών ή αντίστοιχων αθλητικών συναντήσεων ή αγώνων που πραγματοποιούνται συγχρόνως (όπως συμβαίνει στην περίπτωση των Ολυμπιακών Αγώνων, των Αθλητικών Πρωταθλημάτων κ.λπ.), το χρονικό προγραμματισμό και την παρουσίαση των προγραμμάτων κ.λπ.

(65) Τέλος, το σύστημα Eurovision παρέχει αξιόπιστες διευκολύνσεις μετάδοσης με τη διανομή του σήματος μέσω ενός κοινού δικτύου. Το κοινό αυτό δίκτυο, τις δαπάνες για τη λειτουργία του οποίου καλύπτουν τα μέλη, παρέχει επίσης σημαντική ορθολογική οργάνωση και εξοικονόμηση δαπανών. Ο μακροπρόθεσμος σχεδιασμός και συντονισμός της διανομής του σήματος, που εκτελείται από το τεχνικό κέντρο της EBU σύμφωνα με τις απαιτήσεις των μελών που μοιράζονται τα αντίστοιχα τηλεοπτικά δικαιώματα μεταξύ τους εγγυάται υψηλής ποιότητας προγράμματα για κάθε ένα από τα συμμετέχοντα μέλη.

γ) Το σύστημα πρόσβασης για τα μη μέλη

(66) Η δυνατότητα συμβατικής πρόσβασης για τα μη μέλη όχι μόνο μειώνει τον περιορισμό του ανταγωνισμού όσον αφορά τα μη μέλη αλλά συγχρόνως προσφέρει ορισμένες βελτιώσεις στο σύστημα. Λόγω της γενικής αύξησης των αθλητικών προγραμμάτων στην τηλεόραση, προέκυψε αυξημένη ζήτηση για μια ετεροχρονισμένη αναμετάδοση των σημαντικότερων αθλητικών εκδηλώσεων. Ειδικότερα, ορισμένοι δορυφορικοί και καλωδιακοί σταθμοί, το τεχνικό δυναμικό των οποίων εξακολουθεί να είναι περιορισμένο και που πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να υποστούν την υψηλή δαπάνη για την απόκτηση δικαιωμάτων ζωντανής ή πρώτης μετάδοσης και για την παραγωγή σημάτων, θα μπορούσαν να βρουν ελκυστικό το να προσφέρουν αναμεταδόσεις εκδηλώσεων. Οι αναμεταδόσεις αυτές διευκολύνονται τώρα βάσει του νέου συστήματος πρόσβασης. Η θέσπιση ενός κοινού συστήματος αντικειμενικών κανόνων που θα κοινοποιηθεί και θα είναι διαθέσιμο για όλους τους τρίτους ενδιαφερόμενους σταθμούς προσδίδει στην πολιτική πρόσβασης της EBU και των μελών της μεγαλύτερη διαφάνεια και προνοητικότητα και διευκολύνει τις διαπραγματεύσεις με τρίτους.

(67) Επίσης, αποτελεί ειδικό πλεονέκτημα για τους διεθνικούς σταθμούς ότι μπορούν να επιτύχουν πρόσβαση απευθείας από την EBU αντί να προβούν σε χωριστές διαπραγματεύσεις με τα μέλη κάθε χώρας που καλύπτεται από τις υπηρεσίες τους. Συνήθως, οι διεθνικοί σταθμοί που μεταδίδουν μέσω δορυφόρου και καλωδιακού δικτύου, οι οποίοι επιδιώκουν πρόσβαση σε αθλητικά προγράμματα, πρέπει να προβούν σε συμφωνίες με ποικίλους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, που κατέχουν τα δικαιώματα στις διάφορες χώρες οι οποίες καλύπτονται από μία υπηρεσία διεθνικού προγράμματος. Λόγω των διαφόρων καταστάσεων και ποικίλων συμφερόντων των ενδιαφερομένων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, αυτό καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερές, εάν όχι, σε ορισμένες περιπτώσεις, αδύνατον. Αντίθετα, το πρόγραμμα πρόσβασης EBU παρέχει στους διεθνικούς σταθμούς τη δυνατότητα ενός φορέα διαπραγμάτευσης και ενιαίων όρων για όλες τις εν λόγω χώρες, πράγμα που διευκολύνει την πρόσβαση του κάθε σταθμού σε σημαντικό βαθμό.

2. *Δίκαιη συμμετοχή στα απορρέοντα οφέλη για τους καταναλωτές*

(68) Οι καταναλωτές, π.χ. οι τηλεθεατές, επωφελούνται από το σύστημα Eurovision, εφόσον το σύστημα αυτό επιτρέπει στα μέλη να προβάλλουν περισσότερα αθλητικά προγράμματα — δημοφιλή και όχι διαδεδομένα αθλήματα — και καλύτερης ποιότητας από αυτά που θα μπορούσαν να προβάλλουν χωρίς τα πλεονεκτήματα της Eurovision. Το σύστημα Eurovision επιτρέπει ειδικότερα στα εθνικά μέλη μικρότερων χωρών να παρέχουν στους τηλεθεατές τους μια ευρεία ποικιλία διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων με σχολιασμό στη δική τους γλώσσα και σύμφωνα με τα ειδικά εθνικά τους ενδιαφέροντα. Επίσης, δεδομένου ότι η ευρεία πλειοψηφία των μελών είναι δημόσιοι οργανισμοί μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, είναι πιθανό η εξοικονόμηση δαπανών που επιτυγχάνουν να πραγματοποιείται προς όφελος των τηλεθετατών τους, εφόσον χρησιμοποιούν τα χρήματα που εξοικονομούν για την απόκτηση άλλων ελκυστικών προγραμμάτων.

3. *Αναγκαιότητα των περιορισμών*

(69) Οι περιορισμοί του ανταγωνισμού, όπως ορίζονται παραπάνω, είναι αναγκαίοι για την επίτευξη των εν λόγω βελτιώσεων.

α) Η αναγκαιότητα των κανόνων όσον αφορά την κοινή διαπραγμάτευση και απόκτηση των δικαιωμάτων και τη συμβατική πρόσβαση για τα μη μέλη

(70) Η εξοικονόμηση δαπανών και η ορθολογική οργάνωση που απορρέουν από το σύστημα Eurovision δεν μπορούν να επιτευχθούν από μια λιγότερο περιοριστική διευθέτηση. Είναι πράγματι απαραίτητο να απαιτηθεί από τα μέλη να απέχουν από οποιαδήποτε διαπραγμάτευση εφόσον έχουν ήδη αρχίσει οι κοινές διαπραγματεύσεις. Η επιτυχία των κοινών διαπραγματεύσεων θα μπορούσε να διακυβευθεί εάν μεμονωμένα μέλη αναλάμβαναν ταυτόχρονα τη διεξαγωγή χωριστών διαπραγματεύσεων για την απόκτηση εθνικών ή διεθνικών δικαιωμάτων. Πρέπει να τονιστεί ότι τα μέλη έχουν την ευχέρεια να προβούν στη διεξαγωγή χωριστών διαπραγματεύσεων αφ' ής στιγμής δηλωθεί ότι οι κοινές διαπραγματεύσεις απέτυχαν. Είναι επίσης απαραίτητο ότι τα μέλη σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση πρέπει να συμφωνούν μεταξύ τους για τους οικονομικούς και λοιπούς όρους όσον αφορά την απόκτηση δικαιωμάτων και τον τρόπο κατανομής των δικαιωμάτων αυτών. Επειδή όλες οι αθλητικές εκδηλώσεις διαφέρουν μεταξύ τους και προϋποθέτουν διαφορετική προσέγγιση, είναι αναπόφευκτο ότι οι όροι για την απόκτηση των δικαιωμάτων θα πρέπει να συμφωνούνται μεταξύ των μελών για κάθε περίπτωση χωριστά.

(71) Το σύστημα πρόσβασης για τα μη μέλη, το οποίο κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής τροποποιήθηκε ουσιαστικά, ομοίως δεν περιέχει περιορισμούς οι οποίοι να μην είναι απαραίτητοι για την επίτευξη των στόχων που περιγράφονται παραπάνω. Η χορήγηση παρεπομένων αδειών εκμετάλλευσης βάσει του νέου συστήματος θα περιορίσει την αποκλειστικότητα των δικαιωμάτων που αποκτώνται βάσει των συμφωνιών Eurovision και θα προσφέρει πρόσβαση σε μη μέλη, με λογικούς όρους σε συνάρτηση συγχρόνως με το χρόνο και την έκταση των μεταδόσεων εκ μέρους των μη μελών καθώς και τους οικονομικούς όρους. Προγενέστεροι πρισσότερο περιοριστικοί όροι μετριάστηκαν σε μεγάλο βαθμό. Αυτό εφαρμόζεται ιδίως στους χρονικούς περιορισμούς, τον αριθμό και τον όγκο όσον αφορά τις μεταδόσεις των μη μελών καθώς και τους αποκλεισμούς μετάδοσης. Η παραμένουσα αποκλειστικότητα για τα μέλη EBU είναι απαραίτητη ώστε να τους επιτρέψει μια δίκαιη επιστροφή των επενδύσεών τους (τέλη για την απόκτηση δικαιωμάτων, δαπάνη παραγωγής σήματος κ.λπ.). Πρέπει να τονιστεί ότι τα μέλη EBU έχουν το δικαίωμα να χορηγούν συμβατική πρόσβαση για την εθνική τους επικράτεια με ευνοϊκότερους όρους, εφόσον το επιθυμούν. Όσον αφορά τους οικονομικούς όρους, είναι επίσης σημαντικό το γεγονός ότι οποιαδήποτε διαφορά θα διευθετηθεί με διαιτησία, πράγμα που θα εξασφαλίσει λογικές τιμές.

β) Αναγκαιότητα του να περιοριστεί η συμμετοχή σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς

(72) Είναι απαραίτητο η ιδιότητα μέλους στο σύστημα Eurovision να περιορίζεται σε δημόσιους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς οι οποίοι πληρούν ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια σχετικά με την παραγωγή και ποικιλία των προγραμμάτων τους και την κάλυψη του εθνικού πληθυσμού. Η ανταλλαγή προγραμμάτων που αποτελεί το επίκεντρο των στόχων της Eurovision βασίζεται στην αμοιβαιότητα και αλληλεγγύη χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός συμμετοχής των μεμονωμένων μελών. Είναι ευνόητο ότι κάθε μέλος θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια σχετικά με οποιαδήποτε διεθνή αθλητική εκδήλωση πραγματοποιηθεί στη χώρα του για να διαπραγματευθεί και να αποκτήσει τα τηλεοπτικά δικαιώματα εκ μέρους όλων των ενδιαφερομένων μελών, καθώς επίσης για να παράγει το σήμα και να το διαθέσει στα μέλη αυτά ατελώς.

Ένα τέτοιο σύστημα μπορεί να λειτουργήσει μόνον μεταξύ δημοσίων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς, οι οποίοι ανεξαρτήτως οργανισμών που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς, οι οποίοι ανεξαρτήτως εκτιμήσεων «κόστους-απόδοσης» προβάλλουν στη μεγαλύτερη δυνατή έκταση αθλητικά προγράμματα που αποτελούν τμήμα της δημόσιας αποστολής τους.

(73) Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να παράγουν τα ίδια τα μετέχοντα μέλη σημαντικό τμήμα των προγραμμάτων τους, σε αντίθεση με ορισμένους από τους νέους εμπορικούς σταθμούς που βασίζονται σχεδόν πάντα σε έτοιμα αθλητικά προγράμματα. Επίσης είναι βασικό το να προβάλουν ποικίλα προγράμματα για όλα τα τμήματα του πληθυσμού, πράγμα που σημαίνει ότι όσον αφορά τον αθλητισμό, ασχολούνται επίσης με τα λιγότερο δημοφιλή αθλήματα, ανεξαρτήτως εάν μπορούν να αποσβέσουν τη σχετική επένδυση.

(74) Αποτελεί επίσης θέμα ζωτικής σημασίας το να καλυφθεί το σύνολο του εθνικού πληθυσμού. Από τη μια πλευρά, είναι απραίτητο για να εξασφαλισθεί ότι το κοινό δίκτυο μέσω του οποίου συνδέονται τα μέλη της Eurovision και μέσω του οποίου πραγματοποιείται η ανταλλαγή προγραμμάτων καλύπτει το σύνολο της περιοχής Eurovision και ότι όλα τα μέλη κατέχουν το ανάλογο μερίδιο. Από την άλλη πλευρά, θα μπορούσε να πληγεί σοβαρά η εικόνα της EBU ως οργανισμού ραδιοτηλεοπτικών φορέων που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς και παρέχουν υπηρεσίες προγράμματος κοινού ενδιαφέροντος εάν, λόγω της περιορισμένης περιοχής λήψης ορισμένων από τα μέλη της, τμήματα του εθνικού πληθυσμού στερούνται της δυνατότητας να παρακολουθούν σημαντικές αθλητικές εκδηλώσεις. Αυτό θα προκαλούσε απλώς τη δυσαρέσκεια των τηλεθεατών και της κοινής γνώμης, όπως προέκυψε από τις πρόσφατες διενέξεις σε ορισμένα κράτη μέλη, όταν ιδιωτικοί σταθμοί με περιορισμένη περιοχή λήψης απέκτησαν δικαιώματα για μαζικού ενδιαφέροντος εκδηλώσεις και κατά συνέπεια στέρησαν τη δυνατότητα σε τμήμα του εθνικού πληθυσμού να παρακολουθήσει τις εκδηλώσεις αυτές. Θα μπορούσε επίσης να εξασθενίσει τη θέση των μελών της EBU στις διαπραγματεύσεις με οργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων, οι οποίοι συνήθως επιθυμούν να επιτύχουν τη μεγαλύτερη δυνατή ακροαματικότητα και σε ορισμένες περιπτώσεις διστάζουν να πωλήσουν τα δικαιώματά τους σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς που καλύπτουν τμήμα μόνο του πληθυσμού.

(75) Πρέπει να τονισθεί ότι οι νέοι εμπορικοί σταθμοί, αν και υπό κανονικάς συνθήκας δεν γίνονται δεκτοί ως μέλη, πάντως έχουν τη δυνατότητα συμβατικής πρόσβασης και κατά συνέπεια μπορούν να επωφεληθούν από το σύστημα Eurovision. Πράγματι, ορισμένοι από τους νέους εμπορικούς σταθμούς των οποίων απορρίφθηκαν οι αιτήσεις για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους, παρόλ' αυτά συνήψαν συμφωνίες για την παρεπόμενη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης με την EBU ή/και τα μέλη της.

(76) Είναι επίσης απαραίτητο να περιορισθεί η συμμετοχή των ειδικών αθλητικών σταθμών στο σύστημα Eurovision σε διεθνικούς (πανευρωπαϊκούς) σταθμούς, που λειτουργούν μέσω κοινοπραξιών, οι οποίες συνίστανται αποκλειστικά από ενεργά μέλη της EBU και αυτά τα τελευταία εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς και συμβάλλουν στην κοινωνική αποστολή των μεμονωμένων μελών της EBU. Δεν πρέπει να αναμένεται από καθαρά εμπορικούς αθλητικούς σταθμούς που λειτουργούν από μη μέλη της EBU η τήρηση των αρχών της αμοιβαιότητας και της αλληλεγγύης που βρίσκονται στο επίκεντρο του συστήματος Eurovision (σημείο 72 του αιτιολογικού) και που αντικατοπτρίζονται με τη συμπληρωματικότητα των προγραμμάτων μεταξύ των αθλητικών σταθμών της EBU και των γενικού περιεχομένου σταθμών μελών της EBU.

4. *Καμία δυνατότητα κατάργησης του ανταγωνισμού*

(77) Οι κανόνες που διέπουν το σύστημα Eurovision δεν επιτρέπουν στα συμμετέχοντα μέλη να καταργούν τον ανταγωνισμό για ουσιαστικό τμήμα των εν λόγω προϊόντων. Δεδομένου ότι η κοινή διαπραγμάτευση και απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων στην πράξη αφορά μόνον διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις και όχι αθλητικές εκδηλώσεις εθνικού επιπέδου, που αποτελούν την πλειοψηφία των αθλητικών τηλεοπτικών προγραμμάτων, το σύστημα Eurovision επηρεάζει μόνον ένα τμήμα της αγοράς. Επίσης, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ακόμη και στην περίπτωση των διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων υπάρχει αύξηση του ανταγωνισμού εκ μέρους ανεξάρτητων ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών εκτός του συστήματος Eurovision, οι οποίοι κατά τα τελευταία έτη απέκτησαν δικαιώματα για ορισμένες αθλητικές εκδηλώσεις που από παράδοση μεταδίδονταν από τα μέλη της EBU.

Γ. Άρθρο 90 παράγραφος 2

(78) Το άρθρο 90 παράγραφος 2 δεν αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 85. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς, οι οποίοι λειτουργούν βάσει κανόνων που καθορίζονται με πράξη της δημόσιας διοίκησης μπορούν να συνεργάζονται με υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος στο βαθμό που ασχολούνται με δραστηριότητες οικονομικής φύσης (1). Πάντως, δεν υπάρχει κίνδυνος η εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού να παρεμποδίσει την εκτέλεση του ειδικού έργου τους, δηλαδή τη μετάδοση ποικίλων και σταθμισμένων προγραμμάτων για όλα τα τμήματα του πληθυσμού, περιλαμβανομένων ορισμένων αθλητικών μεταδόσεων και την απόκτηση των αντίστοιχων τηλεοπτικών δικαιωμάτων.

(79) Χωρίς τα οφέλη του συστήματος Eurovision, όπως περιγράφονται παραπάνω (σημεία 58-67 του αιτιολογικού), η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση διεθνών αθλητικών εκδηλώσεων και η απόκτηση των σχετικών δικαιωμάτων ασφαλώς θα ήταν δυσχερέστερη και δαπανηρότερη, με αποτέλεσμα να μεταδίδονται λιγότερες αθλητικές εκδηλώσεις, ιδίως από τα μέλη των μικρών χωρών. Πάντως, το απλό γεγονός ότι η εκπλήρωση του ειδικού έργου καθίσταται δυσχερέστερη δεν επαρκεί για να στηρίξει την παρέκκλιση

(1) Υπόθεση 155/73 (Sacchi).

που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 90 παράγραφος 2. Από τη διατύπωση προκύπτει ότι η εκπλήρωση του έργου θα πρέπει να έχει καταστεί αδύνατη με την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι οι τηλεοπτικές επιχειρήσεις στο βαθμό που σε ορισμένα κράτη μέλη συνδέονται με υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος πρέπει να υπόκεινται στους κανόνες του ανταγωνισμού, αρκεί αυτό να μην είναι προφανώς ασυμβίβαστο με την εκπλήρωση του έργου τους (1). Αυτό δεν ισχύει, τουλάχιστον, στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Δ. Άρθρα 6 και 8 του κανονισμού αριθ. 17

(80) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17, η εν λόγω απόφαση μπορεί να κηρυχθεί εφαρμόσιμη από την ημερομηνία υποβολής του τροποποιημένου σχεδίου των κανόνων που διέπουν τη συμβατική πρόσβαση για μη μέλη, ήτοι στις 26 Φεβρουαρίου 1993.

(81) Δεδομένης της δομής και ανάπτυξης της σχετικής αγοράς και των επιπτώσεων των εν λόγω κοινοποιηθέντων κανόνων, χορηγείται απαλλαγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17, για διάστημα πέντε ετών.

(82) Για να διασφαλιστεί η συμβατική πρόσβαση τρίτων για την απόκτηση τηλεοπτικών δικαιωμάτων όσον αφορά αθλητικές εκδηλώσεις εντός του δικτύου Eurovision, η συμβατική αυτή πρόσβαση πρέπει να επιτρέπεται βάσει συμφωνιών με τους δικαιούχους (οργανωτές αθλητικών εκδηλώσεων ή γραφεία διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας). Κατά συνέπεια, η EBU και τα μέλη της πρέπει να υποχρεούνται να οριστικοποιούν μόνο συμφωνίες οι οποίες είτε επιτρέπουν στην EBU και τα μέλη της να παρέχουν πρόσβαση είτε επιτρέπουν στους δικαιούχους να παρέχουν πρόσβαση σε τρίτους, σύμφωνα με το σύστημα πρόσβασης είτε, κατόπιν εγκρίσεως της EBU, με ευνοϊκότερους όρους.

(83) Για να διευκολύνει την Επιτροπή κατά την περίοδο χορήγησης απαλλαγής, στον έλεγχο του εάν συνεχίζουν να πληρούνται οι όροι απαλλαγής και ειδικότερα εάν οι όροι προσχώρησης των μελών και οι όροι συμβατικής πρόσβασης εφαρμόζονται με τον κατάλληλο, εύλογο και που δεν προκαλεί διακρίσεις τρόπο, η EBU πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή για όλες τις τροποποιήσεις και προσθήκες στους κοινοποιηθέντες κανόνες, όλες τις διαδικασίες διαιτησίας σχετικά με διαφορές όσον αφορά το σύστημα πρόσβασης και όλες τις αποφάσεις σχετικά με τις αιτήσεις τρίτων για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, οι διατάξεις του άρθρου 85 παράγραφος 1 κηρύσσονται ανεφάρμοστες για την περίοδο από τις 26 Φεβρουαρίου 1993 μέχρι τις 25 Φεβρουαρίου 1998 όσον αφορά τις καταστατικές διατάξεις της EBU και λοιπούς κανόνες σχετικά με την κτήση δικαιωμάτων τηλεοπτικής μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων, την ανταλλαγή αθλητικών προγραμμάτων στο πλαίσιο του δικτύου της Eurovision και τη συμβατική πρόσβαση τρίτων στα προγράμματα αυτά.

Άρθρο 2

Η απαλλαγή που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 1 χορηγείται υπό τον όρο της τήρησης των ακόλουθων υποχρεώσεων:

1. Η EBU και τα μέλη της αποκτούν συλλογικά δικαιώματα τηλεοπτικής μετάδοσης αθλητικών εκδηλώσεων μόνον βάσει συμφωνιών οι οποίες είτε επιτρέπουν στην EBU και τα μέλη της είτε επιτρέπουν στους δικαιούχους να χορηγούν πρόσβαση σε τρίτους, σύμφωνα με το σύστημα πρόσβασης είτε, βάσει έγκρισης της EBU, με ευνοϊκότερους όρους προς μη μέλη.
2. Η EBU πληροφορεί την Επιτροπή για οποιεσδήποτε τροποποιήσεις και προσθήκες έχουν επέλθει στους κοινοποιηθέντες κανόνες, όλες τις διαδικασίες διαιτησίας σχετικά με διαφορές βάσει του συστήματος πρόσβασης και όλες τις αποφάσεις σχετικά με αιτήσεις τρίτων για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην επιχείρηση:

European Broadcasting Union,
Ancienne Route 17A,
CH-1218 Grand-Saconnex (Geneva).

Βρυξέλλες, 11 Ιουνίου 1993.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

(1) Υπόθεση 155/73 (Sacchi).